

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

DLI.III.6621.185.2016.PK.25

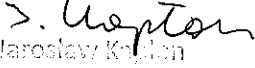
OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 10 ust. 1 w zw. z ust. 8 ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 966, z późn. zm.), oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.),

Minister Infrastruktury i Budownictwa

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 21 kwietnia 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.24, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Opolskiego z dnia 14 listopada 2016 r., znak: IN.V.7840.6.1.2016.AM, o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych dla przedsięwzięcia pn. „Przebudowa Polderu Żelazna”, obejmującej obiekty: Część A – Wał polderowy „Polder Żelazna” km 0+000+5+117, Część B – Pompownia „Żelazna”.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, w dni robocze, w godzinach od 9.00 do 15.30, jak również z treścią decyzji – w urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację inwestycji, tj. w Urzędzie Miasta Opola i Urzędzie Gminy Dąbrowa.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Jarosław Kujawa
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

DLI.III.6621.185.2016.PK.24
NK: 64377/17

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, oraz art. 11 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 966, z późn. zm.), zwanej dalej „specustawą przeciwpowodziową”, po rozpatrzeniu odwołań Pani Katarzyny Dzierżanowskiej, Pani Stefanii Morciniec i Pana Waldemara Morcińca, Pana Łukasza Dzierżanowskiego i Pani Justyny Pałki, reprezentowanych przez adw. Grzegorza Stasikiewicza, Pana Józefa Kandziory, Pana Henryka Kainki, Pana Józefa Wittka, Pana Piotra Przybyły, Pana Bernarda Salańczyka oraz Pana Marcina Labisza od decyzji Wojewody Opolskiego z dnia 14 listopada 2016 r., znak: IN.V.7840.6.1.2016.AM, o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych dla przedsięwzięcia pn. „Przebudowa Polderu Żelazna”, obejmującej obiekty: Część A – Wał polderowy „Polder Żelazna” km 0+000+5+117, Część B – Pompownia „Żelazna”,

I. Uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji:

- tabelę znajdującą się na stronach 1 – 3, w pkt I, stanowiącą wykaz nieruchomości usytuowanych w liniach rozgraniczających teren inwestycji – w zakresie pozycji nr 82, znajdującej się na stronie 3, dotyczącej działki o nr ew. 729/64, z obrębem 0015 Żelazna,
- tabelę znajdującą się na stronie 3, w pkt I, stanowiącą wykaz nieruchomości usytuowanych poza liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, stanowiących teren niezbędny dla obiektów budowlanych – w zakresie pozycji nr 6, dotyczącej działki o nr ew. 729/64, z obrębem 0015 Żelazna,
- tabelę znajdującą się na stronach 7 – 8, w pkt II, dotyczącą zatwierdzenia podziału nieruchomości położonych w jednostce ewidencyjnej Miasto Opole, obręb: Zakrzów – w zakresie pozycji nr 37, znajdującej się na stronie 8, dotyczącej działki o nr ew. 170,
- tabelę znajdującą się na stronach 8 – 9, w pkt II, dotyczącą zatwierdzenia podziału nieruchomości położonych w jednostce ewidencyjnej Miasto Opole, obręb: Półwieś – w zakresie pozycji nr 11, znajdującej się na stronie 9, dotyczącej działki o nr ew. 9/6,

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- ustalenie, w miejsce uchylecia, w tabeli znajdującej się na stronach 1 – 3, w pkt I, stanowiącej wykaz nieruchomości usytuowanych w liniach rozgraniczających teren inwestycji, nowych zapisów dotyczących działki o nr ew. 729/64, z obrębem 0015 Żelazna:

82.	729/64	828/64
-----	--------	--------

- ustalenie, w miejsce uchylecia, w tabeli znajdujacej sie na stronie 3, w pkt I, dotyczacej nieruchomosci usytuowanych poza liniami rozgraniczajacymi teren inwestycji, stanowiacych teren niezbedny dla obiektow budowlanych, nowych zapisow dotyczacych dzialki o nr ew. 729/64, z obrębu 0015 Żelazna:

6.	729/64	827/64
----	--------	--------

- ustalenie, w miejsce uchylecia, w tabeli znajdujacej sie stronach 7 – 8, w pkt II, dotyczacej zatwierdzenia podzialu nieruchomosci polozonych w jednostce ewidencyjnej Miasto Opole, obręb Zakrzów, nowych zapisow dotyczacych dzialki o nr ew. 170:

37	Kainka Henryk i Kainka Beata we wspólności ustawowej	3	170	170/1	OP1O/00077907/3
				170/2	
				170/3	

- ustalenie, w miejsce uchylecia, w tabeli znajdujacej sie stronach 8 – 9, w pkt II, dotyczacej zatwierdzenia podzialu nieruchomosci polozonych w jednostce ewidencyjnej Miasto Opole, obręb Półwieś, nowych zapisow dotyczacych dzialki o nr ew. 9/6:

11	Skarb Państwa trwały zarząd: Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu	9	9/6	9/15	OP1O/00038368/7
				9/16	

- II. Uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujące się na stronie 12, wierszach od 7 do 9, licząc od góry strony, zapisy:

„III. Niniejszej decyzji nadaję rygor natychmiastowej wykonalności.

IV. Zobowiązuję do wydania nieruchomości o których mowa w pkt III (trzecim) decyzji, w terminie do 13 lutego 2017 r.”,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowych zapisów:

„IV. Działając na podstawie art. 24 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, określę termin wydania nieruchomości na 30 dzień od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji stała się ostateczna.

V. Niniejszej decyzji nadaję rygor natychmiastowej wykonalności.

Wobec powyższego, decyzja niniejsza:

- zobowiązuje do wydania nieruchomości, o których mowa w art. 9 pkt 5 lit. a ustawy o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, w terminie 90 dni od dnia wydania niniejszej decyzji, oraz
- uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie i rozpoczęcia robót budowlanych w rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane”.

III. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 4 sierpnia 2016 r., znak: MP-2200/4627/2016, uzupełnionym pismem z dnia 19 września 2016 r., znak: MP-2200/5205/2016, Marszałek Województwa Opolskiego, działający w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa, zwany dalej „*inwestorem*”, reprezentowany przez Pana Tadeusza Jarmuziewicza, Dyrektora Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Opolu, wystąpił do Wojewody Opolskiego o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych: „Przebudowa Polderu Żelazna”, obejmującej obiekty: Część A – Wał polderowy „Polder Żelazna”, Część B – Pompownia „Żelazna”. *Inwestor* wniósł jednocześnie o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności ze względu na uzasadniony interes społeczny i gospodarczy.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie ww. wniosku, Wojewoda Opolski wydał w dniu 14 listopada 2016 r. decyzję znak: IN.V.7840.6.1.2016.AM, o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych dla przedsięwzięcia pn. „Przebudowa Polderu Żelazna”, obejmującej obiekty: Część A – Wał polderowy „Polder Żelazna” km 0+000+5+117, Część B – Pompownia „Żelazna”, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Opolskiego*”, nadając jej jednocześnie rygor natychmiastowej wykonalności.

Od *decyzji Wojewody Opolskiego* odwołania do Ministra Infrastruktury i Budownictwa, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wnieśli: Pani Katarzyna Dzierżanowska, Pani Stefania Morciniec i Pan Waldemar Morciniec, Pan Roman Pałka, Pani Barbara Walerczak i Pan Adam Walerczak, Pan Łukasz Dzierżanowski i Pani Justyna Pałka, reprezentowani przez adw. Grzegorza Stasikiewicza, Pan Józef Kandziora, Pan Henryk Kainka, Pan Józef Wittek, Pan Piotr Przybyła, Pan Bernard Salańczyk, Pan Marcin Labisz oraz Pan Jan Olszewski.

W związku z faktem, iż odwołanie Pana Jana Olszewskiego wniesione zostało z uchybieniem terminu do jego wniesienia, odrębnym postanowieniem, wydanym na podstawie art. 134 *kpa*, organ odwoławczy stwierdził uchybienie terminu do wniesienia odwołania od *decyzji Wojewody Opolskiego*.

Natomiast w związku z faktem, że postępowanie w sprawie pozwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych nie dotyczy interesu prawnego Pana Romana Pałki, Pani Barbary Walerczak i Pana Adama Walerczaka, odrębną decyzją, wydaną na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 *kpa*, Minister Infrastruktury i Budownictwa umorzył postępowanie odwoławcze w zakresie wniesionego przez nich odwołania.

W niniejszym postępowaniu odwoławczym Minister Infrastruktury i Budownictwa rozpatrzył odwołania od *decyzji Wojewody Opolskiego* wniesione przez: Panią Katarzynę Dzierżanowską, Panią Stefanię Morciniec i Pana Waldemara Morcińca, Pana Łukasza Dzierżanowskiego i Panią Justynę Pałkę, reprezentowanych przez adw. Grzegorza Stasikiewicza, Pana Józefa Kandziorę, Pana Henryka Kainkę, Pana Józefa Wittka, Pana Piotra Przybyłę, Pana Bernarda Salańczyka oraz Pana Marcina Labisza.

W odwołaniu z dnia 17 listopada 2016 r. (złożonym osobiście w Opolskim Urzędzie Wojewódzkim w Opolu w dniu 18 listopada 2016 r.), uzupełnionym pismem z dnia 22 listopada 2016 r., Pani Katarzyna Dzierżanowska, Pan Łukasz Dzierżanowski, Pani Stefania Morciniec, Pan Waldemar Morciniec i Pani Justyna Pałka wyrazili sprzeciw wobec realizacji przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej w formie zaproponowanej przez *inwestora* i przyjętej w *decyzji Wojewody Opolskiego*.

Skarżący podnieśli, że wbrew argumentom przedstawionym we wniosku *inwestora* o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej, a dotyczącym zapewnienia w wyniku realizacji tej inwestycji bezpieczeństwa przeciwpowodziowego terenów wsi Sławice i Żelazna – w ich przypadku – realizacja inwestycji doprowadzi do całkowicie przeciwnych skutków. Skarżący wskazali, że na skutek wybudowania nowego odcinka wałów zostaną „zamknięci” wewnątrz polderu, który dotychczas nie miał ustalonych granic, nie było o nim wzmianki w wydanym na rzecz skarżących pozwoleniu na budowę oraz w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbrowa. Zdaniem skarżących, przewidziane do wykonania w ramach przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej nowe urządzenia wodne zamiast ich chronić przed powodzią, „gwarantują”, że w czasie powodzi zostaną oni „zalani spiętrzoną wodą”.

Skarżący zaznaczyli, że przyjęte rozwiązania radykalnie zmniejszą wartość należących do nich nieruchomości i właściwie uniemożliwią ich ewentualną sprzedaż. Zdaniem skarżących „trudno sobie również wyobrazić ubezpieczenie od szkód spowodowanych powodzią, które stają się w obecnej sytuacji tylko kwestią czasu”. Skarżący podkreślili, że planowane urządzenia w sposób zasadniczy utrudnią im „dotychczasowe funkcjonowanie”, bowiem przewidziany do budowy wał przegrodzi drogę dojazdową i stanowić będzie przeszkodę, która zimą może uniemożliwić dojazd pogotowia ratunkowego lub straży pożarnej, stając się tym samym realnym zagrożeniem życia i mienia skarżących. Problemy będą również dotyczyć – zdaniem skarżących – wywozu odpadów i nieczystości, dowożenia łodzi motorowych do serwisu prowadzonego przez Pana Romana Pałkę oraz dojazdu mieszkańców do posesji w okresie zimowym.

Skarżący zaznaczyli, że rozumieją konieczność realizacji inwestycji związanej z ochroną okolicznych wsi, „nie może się jednak ona odbywać z tak drastyczną (...) szkodą”, stąd zażądali uwzględnienia również ich „szeroko pojętego dobra przy jej realizacji”. W konsekwencji skarżący są „skłonni zgodzić się na jej kontynuację jedynie pod warunkiem wysiedlenia (...) z obszaru, którego dotyczy”. Ponadto, skarżący zwrócili się o uwzględnienie faktu, że dotychczas byli „całkowicie wykluczeni z grona osób, które były informowane o postępach w realizacji inwestycji” i zostali pominięci na wszystkich etapach konsultacji społecznych, a na skierowaną do Wojewody Opolskiego prośbę o wyznaczenie spotkania nie otrzymali odpowiedzi. Skarżący wskazali również, że wielokrotnie starali się o uzyskanie informacji w urzędach „zajmujących się rzeczoną sprawą”, jednak za każdym razem otrzymywali informacje wymijające.

W piśmie z dnia 18 listopada 2016 r. (data wpływu do Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Opolu – 18 listopada 2016 r.), stanowiącym uzupełnienie odwołania, Pan Łukasz Dzierżanowski i Pani Justyna Pałka, reprezentowani przez adw. Grzegorza Stasikiewicza, zarzucili *decyzji Wojewody Opolskiego* naruszenie:

1. przepisów postępowania administracyjnego mających wpływ na treść rozstrzygnięcia tj.:
  - a) art. 7 i art. 77 § 1 *kpa*, polegające na zaniechaniu obowiązku dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy i wyczerpującego zebrania i wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego koniecznego do jej załatwienia, które to naruszenie przepisów postępowania mogło mieć wpływ na wynik sprawy,
  - b) art. 10 § 1 *kpa*, poprzez niezapewnienie stronom czynnego udziału w postępowaniu oraz uniemożliwienie im wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów,
2. przepisów prawa materialnego tj.:
  - a) art. 7 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 11 *specustawy przeciwpowodziowej*, poprzez niezawiadomienie skarżących o wszczęciu postępowania w sprawie o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, wskutek pominięcia nieruchomości należących do skarżących we wniosku *inwestora* o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji jako nieruchomości, o których mowa w art. 9 pkt 5 lit. b *specustawy przeciwpowodziowej*,
  - b) art. 9 pkt 5 lit. b *specustawy przeciwpowodziowej*, poprzez pominięcie w *decyzji Wojewody Opolskiego* nieruchomości stanowiącej własność skarżących, tj. działki o nr ew. 665/93, wobec której realizacja przedmiotowej inwestycji trwale ogranicza sposób korzystania,
  - c) art. 25 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, poprzez nadanie skarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

W związku z powyższym, skarżący wniesli o uchylenie w całości *decyzji Wojewody Opolskiego*, względnie jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji, a także o wstrzymanie natychmiastowej wykonalności tej decyzji na podstawie art. 135 *kpa*.

W uzasadnieniu ww. pisma, Pan Łukasz Dzierżanowski i Pani Justyna Pałka podnieśli, iż nie zostali skutecznie zawiadomieni o wszczęciu postępowania w sprawie o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, bowiem mimo że są właścicielami nieruchomości znajdującej się na terenie planowanej inwestycji, tj. działki o nr ew. 665/93, nie zostały im doręczone zawiadomienia o wszczęciu postępowania, zgodnie z art. 7 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*. Zdaniem skarżących, ze względu na położenie nieruchomości stanowiącej ich własność, wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji powinien, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt

11 *specustawy przeciwpowodziowej*, obejmować ich działkę, jako nieruchomość, o której mowa w art. 9 pkt 5 lit. b tej ustawy.

Skarżący wskazali, że skoro nie zostali poinformowani o wszczęciu postępowania, jak również nie byli informowani o dalszych czynnościach podejmowanych w sprawie, tym samym zostali pozbawieni możliwości brania czynnego udziału w postępowaniu, przez co naruszona została zasada czynnego udziału stron w postępowaniu. Powołując się na treść art. 10 § 1 *kpa* skarżący zaznaczyli, że czynny udział strony w postępowaniu, zwłaszcza wyjaśniającym, ma istotne znaczenie dla ochrony jej praw, zapewniając stronie wpływ na ustalenie stanu faktycznego, a przez to na stosowanie normy prawa materialnego oraz procesowego. Skarżący podkreślili, że tego prawa zostali pozbawieni i nie mieli możliwości wyrażenia swojego stanowiska w sprawie.

Uzasadniając zarzut naruszenia przez organ I instancji art. 7 i art. 77 § 1 *kpa*, skarżący podnieśli, że organ działający w granicach uznania administracyjnego, zanim podejmie rozstrzygnięcie, ma obowiązek wyjaśnić stan faktyczny sprawy i odnieść się do wszelkich zgromadzonych w sprawie materiałów, w tym również „przedstawiających stanowisko stron”. Według skarżących, pozbawiono ich możliwości wzięcia czynnego udziału w toczącym się postępowaniu, a tym samym również możliwości wyrażenia swojego stanowiska. Jednocześnie skarżący wskazali, że już na etapie postępowania toczącego się przed Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Opolu – mając na uwadze fakt, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające późniejsze decyzje w procesie inwestycyjnym, determinując wiele istotnych cech planowanego przedsięwzięcia – wyrazili swój sprzeciw co do planowanej inwestycji, natomiast Wojewoda Opolski w żadnej mierze nie uwzględnił zarzutów podnoszonych przez skarżących w tamtym postępowaniu.

Pan Łukasz Dzierżanowski i Pani Justyna Pałka wskazali również, że realizacja inwestycji w sposób oczywisty ograniczy korzystanie z ich nieruchomości oraz będzie miała wpływ na ich bezpieczeństwo, utrudniając dojazd samochodów, co może być niebezpieczne w przypadku konieczności wezwania służb ratowniczych. Ponadto, w ocenie skarżących sam fakt, że ich nieruchomość znajduje się na terenie polderu, którego funkcją jest gromadzenie wody w przypadku powodzi, stwarza ogromne niebezpieczeństwo dla mieszkańców tego terenu oraz uniemożliwi prowadzenie na tym terenie działalności gospodarczej. W związku z tym skarżący są przekonani, że inwestycja trwale ograniczy korzystanie z ich nieruchomości, a *decyzja Wojewody Opolskiego* powinna wyszczególnić tę nieruchomość zgodnie z art. 9 pkt. 5 lit b *specustawy przeciwpowodziowej*.

Skarżący zaznaczyli, że organ I instancji nie zadbał o bezpieczeństwo osób zamieszkujących na terenie polderu „Żelazna” oraz ich mienie, mimo że *specustawa przeciwpowodziowa* „przewiduje możliwość przeniesienia własności nieruchomości będących częścią inwestycji, niezbędnych do jej realizacji, na rzecz Skarbu Państwa (...) za wypłatą stosownego odszkodowania – jednakże kwestia ta nie została poruszona”. Uzasadniając natomiast wniosek o wstrzymanie natychmiastowego wykonania *decyzji Wojewody Opolskiego* skarżący wskazali, że za uzasadniony przypadek, o którym mowa w art. 135 *kpa* należy uznać prawdopodobieństwo wadliwości decyzji nieostatecznej lub wywołanie przez wykonanie decyzji nieodwracalnych skutków prawnych, co ich zdaniem zachodzi w niniejszym przypadku.

W piśmie z dnia 23 stycznia 2017 r. stanowiącym uzupełnienie odwołania, Pani Katarzyna Dzierżanowska i Pan Łukasz Dzierżanowski, Pani Stefania Morciniec i Pan Waldemar Morciniec oraz Pani Justyna Pałka podkreślili, że w wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji zmianie ulegnie zasięg istniejącego polderu „Żelazna”, a należące do nich nieruchomości, które dotychczas położone były poza polderem, znajdują się na jego terenie. W konsekwencji – jak wskazali skarżący – realizacja przedmiotowej inwestycji:

1. wpłynie na wartość nieruchomości, ze względu na sam fakt, że będą się one znajdowały za wałami na terenie polderu zalewowego, jak również w wyniku ustanowienia zakazu zabudowy na terenie sąsiednich działek, „co oznacza zmianę sytuacji prawnej tych nieruchomości”,
2. ograniczy sposób korzystania z ich nieruchomości, wprowadzając szereg nakazów i zakazów korzystania z nieruchomości ze względu na „charakter i istotę polderu”,
3. może powodować powstanie „immisji powodujących naruszenie substancji działek, mogących mieć charakter przemieszczania wody, gazów, płynów oraz wpływających na jakości gruntu”.

Skarżący dodali, że należące do nich nieruchomości „powstały na wiele lat przed podjęciem jakichkolwiek działań związanych z przebudową polderu – budynek (...) należący do Stefani

i Waldemara Morcińców został zbudowany w latach 60-tych, budynek w zabudowie bliźniaczej należący do Katarzyny i Łukasza Dzierżanowskich oraz Justyny i Romana Pałków (...) powstał latach 90-tych ubiegłego wieku”.

W piśmie z dnia 26 stycznia 2017 r., stanowiącym kolejne uzupełnienie odwołania, Pan Łukasz Dzierżanowski i Pani Justyna Pałka, reprezentowani przez adw. Grzegorza Stasikiewicza, podnieśli, że konsekwencją realizacji planowanego przedsięwzięcia będzie rozbudowa polderu (a nie przebudowa), obejmująca dodatkowe obszary, w tym obszar, na którym zlokalizowana jest nieruchomość zabudowana budynkiem mieszkalnym, stanowiąca ich własność. Zdaniem skarżących powyższa okoliczność wiąże się z licznymi ograniczeniami dla nich jako właścicieli nieruchomości, którzy „de facto pozbawieni zostaną wykonywania prawa własności w sposób określony w Kodeksie Cywilnym”, bowiem „realizacja przedmiotowej inwestycji w postaci wpuszczenia wody na obszar zamieszkiwany przez [skarżących] (...) w przypadku powodzi (...) trwale ograniczy korzystanie z nieruchomości co wiązać się będzie z licznymi zakazami charakterystycznymi dla działek położonych na obszarze polderu”. W konsekwencji, skarżący są przekonani, że „pozbawieni zostaną swobody w korzystaniu oraz rozporządzaniu swoim mieniem”.

W odwołaniu z dnia 1 grudnia 2016 r. (złożonym osobiście w Opolskim Urzędzie Wojewódzkim w Opolu w dniu 6 grudnia 2016 r.), Pan Józef Kandziora zgłosił sprzeciw co do planu budowy nowego odcinka rowu na działce o nr ew. 81, z obrębem 0118 Zakrzów, której jest właścicielem. Skarżący poinformował, że na ww. działce prowadzi produkcję rolną, która jest jedynym źródłem utrzymania jego rodziny, a budowa nowego rowu na tej działce spowoduje znaczne utrudnienia w uprawach i znacznie podwyższy koszty produkcji. Zdaniem skarżącego, nieprawidłowe zaplanowanie przebiegu inwestycji przez jego grunt naraża na znaczne straty jego, jak i jego sąsiadów.

Skarżący podniósł, że działka o nr ew. 81 jest najwyższą położoną działką w tym rejonie, przez co zaprojektowany na niej rów nie będzie właściwie spełniał swojej funkcji, a dodatkowo znacznie osuszy pozostałą część jego działki oraz działki sąsiadujące. Pan Józef Kandziora wskazał również, że w poprzek okolicznych działek ułożone są drenaże odprowadzające wodę do istniejącego rowu R-1, a działki te położone są poniżej działki o nr ew. 81. W konsekwencji – według skarżącego – „przekopanie” nowego rowu spowoduje przerwanie drenaży, których *inwestor*, wobec braku planów określających ich położenie, nie jest w stanie zlokalizować i sprawi, że okoliczne działki będą systematycznie podtapiane, co uniemożliwi prowadzenie na nich uprawy. Skarżący podniósł, że nowoprojektowany rów na działce o nr ew. 81, będzie miał rzędną dna o 20 cm wyższą niż istniejący rów R-1, a więc według stanowiska *inwestora* „woda musiałaby płynąć pod górę – a to raczej się nie sprawdza”. Skarżący dodał przy tym, że do jego propozycji zaniechania budowy rowu na działce o nr ew. 81 przychylił się Zarząd Miejski Spółki Wodnej w Opolu, który jest administratorem istniejącego rowu R-1, przebiegającego w niższym terenie i lepiej spełniającego swoje funkcje.

Niezależnie od powyższego skarżący wniósł o przeniesienie planowanego przepustu drogowego pomiędzy działkami o nr ew. 80 i 81 na istniejącej drodze, na stanowiącej jego własność działki o nr ew. 80 i 79. Skarżący wyjaśnił, że na działce o nr ew. 126/31, z obrębem Sławice, oraz na działkach o nr ew. 79 i 80, z obrębem Zakrzów, posiada on prywatną i jedyną drogę dojazdową z gospodarstwa położonego przy ul. Odrzańskiej 1 w Sławicach na pola położone w obrębie Zakrzów.

Pan Józef Kandziora zaznaczył, że ani on, ani Miejska Spółka Wodna w Opolu, nie zostali poinformowani o planach budowy nowego rowu na jego działce, a „obwieszczenie o planowanej dla mieszkańców wsi Sławice inwestycji były umieszczone w absurdalnych miejscach (...) natomiast na tablicy ogłoszeń wsi Sławice nie zawieszono żadnego ogłoszenia”, wobec czego o planach inwestycyjnych skarżący dowiedział się z pisma z dnia 12 października 2016 r., znak: IN.V.7840.6.1.2016.AM. Skarżący dodał, że ówczesny Dyrektor Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Opolu wskazał, że „jeśli będą tworzone plany co do przebudowy polderu Żelazna zostanie zorganizowane spotkanie z osobami zainteresowanymi (właścicielami gruntów na tym terenie)”, aby mogły one „zapoznać się z planami i wyrazić swoje wnioski i opinie”, jednakże zmieniło się kierownictwo ww. instytucji „i do dnia dzisiejszego nikt takiego spotkania z właścicielami nie zorganizował a wręcz robiono wszystko”, aby właściciele nieruchomości położonych w obszarze przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej „się nie dowiedzieli o tym że plany się tworzą – właściwie są już utworzone za (...) [ich] plecami”.

W dwóch pismach z dnia 7 grudnia 2016 r. (złożonych osobiście w Opolskim Urzędzie Wojewódzkim w Opolu w dniu 9 grudnia 2016 r.), stanowiących uzupełnienie odwołania, Pan Józef Kandziora poinformował, że na jego prośbę odbyło się spotkanie w terenie z przedstawicielami *inwestora* i Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Opolu, z którego „wynika”, że nowoprojektowany łącznik przez działkę o nr ew. 81 posiada rzędną dna rowu o 20 do 40 cm wyższą niż rzędne dna rowu R-1 i będzie on rowem suchym wykorzystywanym tylko w razie powodzi. Skarżący w dalszym ciągu uważa, że rów R-1, który jest położony w niższym terenie, będzie lepiej spełniał funkcję, gdyż są na nim zlokalizowane dwa zbiorniki wodne, które należy pogłębić i przystosować jako zbiornik małej retencji, a takie zbiorniki powinny być wykorzystywane w pierwszej kolejności, co nie zostało wzięte pod uwagę w czasie projektowania przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej. Pan Józef Kandziora wskazał, że rów R-1 „może spełniać dwie funkcje: jako rów, który odprowadza wodę z pól w trakcie opadów atmosferycznych i jako łącznik w razie powodzi” i podkreślił, że nie zgadza się ze stanowiskiem projektanta i *inwestora*, że spornego odcinka rowu nie można przeprojektować, gdyż jego zdaniem *specustawa przeciwpowodziowa* „pozwala na przeprojektowanie części [inwestycji]”.

Ponadto, Pan Józef Kandziora poinformował, że prowadzi rozmowy z przedstawicielami instytucji publicznych odpowiedzialnymi za ww. inwestycję przeciwpowodziową w sprawie odszkodowania „za zabrane grunty pod inwestycję budowy Polderu Żelazna”, ale nie przyniosły one oczekiwanych przez niego rezultatów. Skarżący wskazał, że „cały czas jest zbywany” oraz zaznaczył, że grunt pod wałem i pod drogą dojazdową do istniejącej przepompowni „Żelazna” jest jego własnością. Skarżący zwrócił się o wyliczenie czynszu dzierżawnego, wraz z ustawowymi odsetkami i wartością utraconego plonu na jego terenie zajęтым przez istniejący wał i drogę, a także wartości pozostałych zajmowanych działek „w formie pieniężnej z przełożeniem na grunty orne, na co zezwala” art. 23 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*.

Pan Józef Kandziora dodał, że w 2015 r. została mu „zabrana” działka na węzeł komunikacyjny Obwodnicy Północnej, a w 2016 r. częściowo dwie działki na budowę Obwodnicy Czarnowąs i „nie może być tak, że *specustawy* w świetle prawa doprowadzają (...) gospodarstwo do bankructwa. Chroni (...) przed tym Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej”. Skarżący podkreślił, że nie jest przeciwny budowie przedmiotowego polderu, ale oczekuje przyznania mu gruntów zamiennych za zajmowane pod inwestycję nieruchomości, bo w przeciwnym razie nie będzie „w stanie utrzymać rodziny na pozostałych gruntach”.

W piśmie z dnia 20 lutego 2017 r., stanowiącym kolejne uzupełnienie odwołania, Pan Józef Kandziora wskazał, że żadna z instytucji, do których się zwraca „nie chce podjąć tematu odszkodowania za wał i drogę, które są bezprawnie usadowione od roku 1945 do dnia dzisiejszego” na działce skarżącego o nr ew. 86, z obrębu Zakrzów. Obecnie *inwestor* chce przejąć na mocy *specustawy przeciwpowodziowej* tę działkę nie regulując „spraw zaległych”, co – według opinii skarżącego – może stanowić naruszenie przepisów prawa. Skarżący powołując się na zasadę *superficies solo cedit* wskazał, że co do zasady nie może istnieć stan, w którym właściciel gruntu i właściciel budowli to dwie różne osoby, w sytuacji zaś gdy ktoś wznosił budowlę na czyimś gruncie przyjmuje się, że z mocy samego prawa właściciel gruntu staje się właścicielem budowli, choćby nawet nie przyczynił się do jej powstania, ten zaś, kto budowlę zbudował, jest „jedynie właścicielem nakładów poczynionych na tę budowlę”. W związku z powyższym Pan Józef Kandziora stoi na stanowisku, że istniejące na jego działce wał i droga są jego własnością.

W odwołaniu z dnia 4 grudnia 2016 r. (złożonym osobiście w Opolskim Urzędzie Wojewódzkim w Opolu w dniu 6 grudnia 2016 r.), Pan Henryk Kainka, Pan Józef Wittek, Pan Piotr Przybyła i Pan Bernard Salańczyk zgłosili sprzeciw co do planu budowy nowego odcinka wału zamykającego polder „Żelazna”, który „poprzecina” należące do skarżących działki o nr ew. 655/45, 715/56, 590/46, 675/54, 699/59, 697/59 oraz 677/61, z obrębu Żelazna, pozostawiając przy nich działki o kształcie trójkąta, których uprawa stanie się uciążliwa, a w ich krańcowych fragmentach niemożliwa. Skutkiem realizacji przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej będzie – zdaniem skarżących – szkodliwe dla środowiska „nakładanie stosowanych nawozów i środków ochrony roślin”, podwyższenie kosztów produkcji, obniżenie plonów, powstawanie terenów podmokłych po ustąpieniu powodzi, na których uprawa będzie niemożliwa do czasu „samoistnego odparowania wody”. Stan ten, jak wskazali skarżący, pogorszy „sytuację gospodarczą” ich gospodarstw, a co za tym idzie byt ich rodzin.

Skarżący zaproponowali, aby przedmiotowy wał został wybudowany wzdłuż jednej działki, tj. działki o nr ew. 697/59, na co jej właściciel wyraził zgodę. Tak wybudowany wał – według skarżących – spełniałby swoją funkcję, a ich pola nie zostałyby „poprzecinane”. Pan Henryk Kainka, Pan Józef Wittek, Pan Piotr

Przybyła i Pan Bernard Salańczyk podnieśli ponadto, że nie zostali poinformowani o planach inwestycyjnych budowy nowego odcinka wału przez ich działki, a „obwieszczenie o planowanej dla mieszkańców wsi Żelazna inwestycji były umieszczone w absurdalnych miejscach (...) natomiast na tablicy ogłoszeń wsi Żelazna nie zawieszono żadnego ogłoszenia”, wobec czego o planach inwestycyjnych dowiedzieli się oni dopiero z pisma z dnia 12 października 2016 r., znak: IN.V.7840.6.1.2016.AM. Skarżący dodali, że ówczesny Dyrektor Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Opolu obiecał, że jeśli będą tworzone plany co do przebudowy polderu „Żelazna”, zostanie zorganizowane spotkanie z osobami zainteresowanymi, aby mogły się one zapoznać z planami i wyrazić swoje wnioski i opinie, jednakże zmieniło się kierownictwo ww. instytucji i nie dość, że takiego spotkania nie było, to wręcz „robiono wszystko”, aby właściciele nieruchomości położonych w obszarze przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej nie dowiedzieli o tworzonych „za ich plecami” planach.

W piśmie z dnia 8 grudnia 2016 r. (złożonym osobiście w Opolskim Urzędzie Wojewódzkim w Opolu w dniu 9 grudnia 2016 r.), stanowiącym uzupełnienie odwołania, Pan Henryk Kainka wniósł o przeliczenie i wypłatę „wartości” czynszu dzierżawnego, wraz z ustawowymi odsetkami za lata 1993 – 2016, za będące jego własnością grunty zajęte pod wały przeciwpowodziowe i drogę dojazdową, tj. działki o nr ew. 170, 11/3 i 21/3, z obrębu Zakrzów. Jak wyjaśnił skarżący, grunty te począwszy od 1945 r. zajmowane były przez kolejne instytucje państwowe, a on płaci podatek rolny z tytułu ich własności, nie mogąc ich uprawiać ze względu na usytuowanie na części ich powierzchni wałów, przez co traci od wielu lat dochody z tych działek. Skarżący dodał, że prowadził rozmowy na ten temat z ówczesnym Dyrektorem Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Opolu, ale kończyły się one na stwierdzeniu, że ww. instytucja nie ma środków, na wykup tych gruntów ani na zakup „ziemi na zamianę”. Skarżący dodał, że rozmowy dotyczące wyceny wyżej wymienionych nieruchomości i zamiany ich na inny grunt ony prowadzi również z „dyrektorem Wojewody Opolskiego, z Marszałkiem Województwa Opolskiego oraz z Panią Dyrektorem Wydziału Infrastruktury i Nieruchomości w Opolu”, ale nie przyniosły one żadnych propozycji rozwiązania zaistniałej sytuacji.

Pan Henryk Kainka zaznaczył, że obecnie zarówno działki, na których już znajdują się wały, jak i te, na których planowana jest budowa nowych wałów, przechodzą na Skarb Państwa, znacznie pomniejszając areal jego gospodarstwa. W związku z tym skarżący wniósł o przeliczenie satysfakcjonującego świadczenia w formie pieniężnej i zamianę ww. nieruchomości (po przeliczeniu) na inny grunt ony, ponieważ prowadzi on rodzinne gospodarstwo rolne, z którego utrzymuje się jego rodzina i ziemia jest niezbędna „do dalszego godnego funkcjonowania (...) rodziny i gospodarstwa”.

W odwołaniu z dnia 8 grudnia 2016 r. (data wpływu do Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Opolu – 9 grudnia 2016 r.), Pan Marcin Labisz podniósł, że w dniu 21 października 1994 r. odbył się przetarg, w wyniku którego nabył on z Zasobu Własności Skarbu Państwa działkę o nr ew. 43/9, w skład której wchodziły m.in. tereny różne o powierzchni 0,2240 ha, stanowiące grunty pod wałami przeciwpowodziowymi, które *decyzją Wojewody Opolskiego* zajęte zostały pod wały przeciwpowodziowe. Skarżący zwrócił się zatem o przeliczenie i wypłacenie mu czynszu dzierżawnego, albo zamianę na grunt rolny w formie go satysfakcjonującej, a także „o wypłatę ustawowych odsetek plus utracony plon przez te lata”.

Wyżej opisane odwołania wniesiono w terminie.

Po rozpatrzeniu wniesionych odwołań, uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1907, ze zm.) – jest Minister Infrastruktury i Budownictwa, stwierdzono, co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracji publicznej powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do

przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego Minister Infrastruktury i Budownictwa rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Wojewodę Opolskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność wydanej przez niego *decyzji Wojewody Opolskiego*, jak również rozpoznał zarzuty podniesione w odwołaniach i uzupełniających je pismach.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, do wniosku załączono charakterystykę inwestycji określającą rodzaj budowli przeciwpowodziowej oraz jej lokalizację i parametry techniczne.

Ponadto, do wniosku załączono mapę w skali 1:1000, na której przedstawiono projektowany obszar inwestycji z zaznaczeniem podziału geodezyjnego nieruchomości oraz terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, a także wskazanie części nieruchomości będących częścią inwestycji, na której nie będą prowadzone roboty budowlane. Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 3 *specustawy przeciwpowodziowej*, do wniosku załączono analizę powiązania inwestycji z mapami zagrożenia powodziowego, mapami ryzyka powodziowego, planami zarządzania ryzykiem powodziowym. Do wniosku *inwestor* załączył ponadto mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości oraz określił zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Inwestor, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 7 *specustawy przeciwpowodziowej*, uzyskał następujące opinie:

- Opolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 24 sierpnia 2015 r., znak: ZA.5152.152.2015.KS,
- Zarządu Dróg Powiatowych w Opolu z dnia 16 czerwca 2016 r., znak: ZDP.DT.2211-23/2016,
- Miejskiego Zarządu Dróg w Opolu z dnia 8 lipca 2016 r., znak: TP2.4406.13.1.2016,
- Wójta Gminy Dąbrowa z dnia 8 czerwca 2016 r., znak: ZK.5544.2.2016r. i z dnia 24 lipca 2015 r., znak: ZK.5544.4.2015,
- Zarządu Województwa Opolskiego, wyrażoną w postanowieniu nr 79 z dnia 20 czerwca 2016 r., znak: DRP-III.7637.1.2016,
- Zarządu Powiatu Opolskiego, wyrażoną w uchwale Nr 286/15 z dnia 30 lipca 2015 r.,
- Prezydenta Miasta Opla z dnia 31 lipca 2015 r., znak: ITGK-RIK.5544.23.2015,
- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, zawartą w postanowieniu z dnia 16 czerwca 2016 r., znak: ZU/716/5/2/2016,
- Opolskiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej z dnia 22 czerwca 2016 r., znak: WZ.5560.15.2016.

Pismem z dnia 21 lipca 2015 r., znak GLI.5141.313.2015.Za, Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gliwicach poinformował, że rejon objęty przedmiotową inwestycją przeciwpowodziową położony jest poza terenem górniczym, a związku z tym w sprawie nie jest wymagana opinia właściwego organu nadzoru górniczego. W piśmie z dnia 24 lipca 2015 r., znak: ZS.2210.2.56.2015.AM, Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach wskazał, że planowana inwestycja w zakresie budowli przeciwpowodziowych nie będzie przebiegać przez grunty leśne Skarbu Państwa, znajdujące się w zarządzie Lasów Państwowych, tak więc przedmiotowe przedsięwzięcie nie wymaga zaopiniowania przez dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych.

Co do pozostałych opinii, wskazanych w art. 6 ust. 1 pkt 7 *specustawy przeciwpowodziowej*, należy zauważyć, iż *inwestor* nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 8 i 9 *specustawy przeciwpowodziowej* do wniosku *inwestor* dołączył również wymagane decyzje administracyjne:

- decyzję Marszałka Województwa Wielkopolskiego z dnia 31 sierpnia 2016 r., znak: DSR-II-1.7322.62.2016, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego,

- decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu z dnia 23 marca 2016 r., znak: WOOŚ.4233.7.2015.IM.15, stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia, zwaną dalej „decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach”.

Wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej zawiera wskazanie nieruchomości lub ich części, które usytuowane są w liniach rozgraniczających teren inwestycji, wskazanie ograniczonych praw rzeczowych obciążających te nieruchomości, a także wskazanie nieruchomości lub ich części, niezbędnych do jej funkcjonowania, które nie stają się własnością Skarbu Państwa, ale wobec których trwale ogranicza się sposób korzystania.

Wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych zawiera ponadto:

- pozwolenie Opolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nr 192/A/2016 z dnia 3 października 2016 r., znak: ZA.5161.137.2016.KS, na wykonanie prac w bezpośrednim otoczeniu stanowisk archeologicznych,
- decyzję Prezydenta Miasta Opola z dnia 21 grudnia 2015 r., znak: OŚR.6541.4.2015.PM, zatwierdzającą dokumentację geologiczno-inżynierską.

Do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych *inwestor* dołączył także projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”. Zgodnie z art. 20 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane* do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z:

- ww. decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego z dnia 31 sierpnia 2016 r., znak: DSR-II-1.7322.62.2016, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego,
- *decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*.

Analizując złożony przez *inwestora* wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowej organ odwoławczy uznał, że zawiera on elementy wskazane w art. 6 *specustawy przeciwpowodziowej*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Opolskiego postępowanie o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Wojewoda Opolski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania uwag i wniosków, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Opolski, stosownie do treści art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 *specustawy przeciwpowodziowej*, pismami z dnia 11, 12 i 14 października oraz 4 listopada 2016 r., znaki pism: IN.V.7840.6.1.2016.AM, IN.V.7840.6.1.2016.MN oraz IN.V.7840.6.1.2016.TD, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych *inwestora* oraz właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji, wysyłając zawiadomienia na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczeń:

- w Opolskim Urzędzie Wojewódzkim w Opolu w dniach od 13 października do 14 listopada 2016 r.,

- w Urzędzie Gminy Dąbrowa w dniach od 18 października do 9 listopada 2016 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu od dnia 18 października 2016 r.,
- w Urzędzie Miasta Opola w dniach od 17 października do 6 listopada 2016 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie.

W przedmiotowym obwieszczeniu organ pierwszej instancji oznaczył nieruchomości, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji, według katastru nieruchomości, poinformował strony o miejscu, gdzie strony mogą zapoznać się z aktami sprawy oraz o możliwości składania uwag i wniosków. Powyższe potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Mając na uwadze przepis art. 7 ust. 10 *specustawy przeciwpowodziowej* Wojewoda Opolski złożył w Sądzie Rejonowym w Opolu, VI Wydział Ksiąg Wieczystych, w załączeniu do pisma z dnia 10 listopada 2016 r., znak: IN.V.7840.6.1.2016.TD, wnioski o ujawnienie w księdze wieczystej wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej.

W toku postępowania przed Wojewodą Opolskim strony postępowania wniosły zastrzeżenia i wnioski, które organ pierwszej instancji przesłał *inwestorowi* w celu zajęcia stanowiska, a ten ustosunkował się do zagadnień poruszonych przez strony postępowania.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Opolski wydał w dniu 14 listopada 2016 r. decyzję znak: IN.V.7840.6.1.2016.AM, o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych. Nadając przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności Wojewoda Opolski podzielił argumenty przedstawione przez *inwestora*. W uzasadnieniu kontrolowanej decyzji organ I instancji, mając na względzie opinie przedstawione przez *inwestora*, ustosunkował się do zarzutów i wniosków stron.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, Wojewoda Opolski doręczył *decyzję Wojewody Opolskiego* wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg inwestycji, na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji:

- w Opolskim Urzędzie Wojewódzkim w Opolu w dniach od 14 listopada do 16 grudnia 2016 r.,
- w Urzędzie Gminy Dąbrowa w dniach od 18 listopada do 19 grudnia 2016 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu od dnia 18 listopada 2016 r.,
- w Urzędzie Miasta Opola w dniach od 16 listopada do 13 grudnia 2016 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- w prasie lokalnej – opolskie wydanie „Gazety Wyborczej” z dnia 23 grudnia 2016 r.

Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych *decyzją Wojewody Opolskiego* organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji także w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 10 ust. 6 *specustawy przeciwpowodziowej*, informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Kontrolowana *decyzja Wojewody Opolskiego* (z zastrzeżeniem uchybień, o których będzie mowa poniżej) czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 9 *specustawy przeciwpowodziowej*.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej we wskazanym niżej zakresie. Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Po dokonaniu analizy akt sprawy zakończonej wydaniem *decyzji Wojewody Opolskiego*, organ odwoławczy stwierdził wystąpienie następujących rozbieżności.

W tabeli znajdującej się w pkt 1 wniosku *inwestora* oraz w pkt I *decyzji Wojewody Opolskiego*, zawierającej wykaz nieruchomości położonych w liniach rozgraniczających teren inwestycji, w poz. 82, wskazana została działka o nr ew. 828/61 (powstała z podziału działki o nr ew. 729/64), z obrębem 0015

Żelazna, a w tabeli znajdującej się w pkt 2 wniosku oraz w pkt I *decyzji Wojewody Opolskiego*, zawierającej wykaz nieruchomości położonych poza liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, stanowiących teren niezbędny dla obiektów budowlanych, w poz. 6, wskazana została działka o nr ew. 827/61 (powstała z podziału działki o nr ew. 729/64), z obrębu 0015 Żelazna.

Natomiast w tabeli znajdującej się w pkt II *decyzji Wojewody Opolskiego*, dotyczącej zatwierdzenia podziałów nieruchomości, Jednostka ewidencyjna: Dąbrowa, obręb: Żelazna, w poz. 9, wskazano, że ww. działka o nr ew. 729/64 dzieli się na działki o nr ew. 827/64 i 828/64, a z kolei na arkuszu nr 1 mapy z projektem podziału nieruchomości, stanowiącej załącznik nr 16 do *decyzji Wojewody Opolskiego* przedstawiono podział ww. działki o nr ew. 729/64, pierwotnie wskazując, że dzieli się ona na działki o nr ew. 827/61 i 828/61, przy czym numery te ręcznie poprawiono na 827/64 i 828/64.

W tabeli znajdującej się w pkt II *decyzji Wojewody Opolskiego*, dotyczącej zatwierdzenia podziałów nieruchomości, Jednostka ewidencyjna Miasto Opole, obręb: Zakrzów, w poz. 37, wskazano, że działka o nr ew. 170, z obrębu 0118 Zakrzów, dzieli się na działki o nr ew. 171/1, 171/2 oraz 171/3, natomiast na arkuszu nr 4 mapy z projektem podziału nieruchomości, stanowiącej załącznik nr 19 do *decyzji Wojewody Opolskiego*, przedstawiono podział ww. działki o nr ew. 170 na działki o nr ew. 170/1, 170/2 i 170/3.

W tabeli znajdującej się w pkt II *decyzji Wojewody Opolskiego*, dotyczącej zatwierdzenia podziałów nieruchomości, Jednostka ewidencyjna Miasto Opole, obręb: Półwieś, w poz. 11, wskazano, że działka o nr ew. 9/6, z obrębu 0061 Półwieś, dzieli się na działki o nr ew. 9/11 oraz 9/12, natomiast na arkuszu nr 7 mapy z projektem podziału nieruchomości, stanowiącej załącznik nr 22 do *decyzji Wojewody Opolskiego*, przedstawiono podział ww. działki o nr ew. 9/6 na działki o nr ew. 9/15 oraz 9/16.

W związku z powyższym, w piśmie z dnia 30 marca 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.20, Minister Infrastruktury i Budownictwa wezwał *inwestora* do jednoznacznego wyjaśnienia ww. rozbieżności.

W piśmie z dnia 31 marca 2017 r., znak: MP-2200/1630/2016/ML, *inwestor* wyjaśnił, że działka o nr ew. 729/64 dzieli się na działki o nr ew. 827/64 i 828/64, co zostało prawidłowo wskazane w tabeli znajdującej się w pkt II *decyzji Wojewody Opolskiego*, dotyczącej zatwierdzenia podziału nieruchomości, a także skorygowane przez wykonawcę prac geodezyjnych na mapie z projektem podziału tej nieruchomości, natomiast w tabelach znajdujących się w pkt I *decyzji Wojewody Opolskiego*, zawierających wykaz nieruchomości położonych w liniach rozgraniczających teren inwestycji, oraz wykaz nieruchomości usytuowanych poza liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, stanowiących teren niezbędny dla obiektów budowlanych, występują błędy w numerach działek, gdyż zostały określone działki nr 827/61 oraz 828/61, a powinny być nr 827/64 oraz 828/64.

Dalej *inwestor* wskazał, iż w tabeli znajdującej się w pkt II *decyzji Wojewody Opolskiego*, błędnie wskazano, iż działka o nr ew. 170 dzieli się na działki o nr ew. 171/1, 171/2, 171/3, gdyż działka ta dzieli się na działki o nr ew. 170/1, 170/2, 170/3, jak to przedstawiono na arkuszu mapy nr 4 z projektem podziału nieruchomości, stanowiącym załącznik nr 19 do *decyzji Wojewody Opolskiego*. Ponadto, *inwestor* wskazał, iż w tabeli znajdującej się w pkt II *decyzji Wojewody Opolskiego*, błędnie wskazano, iż działka o nr ew. 9/6 dzieli się na działki o nr ew. 9/11 oraz 9/12, gdyż działka ta dzieli się na działki o nr ew. 9/15 oraz 9/16, jak wskazano w pkt I *decyzji Wojewody Opolskiego*, zawierającym wykaz nieruchomości położonych w liniach rozgraniczających teren inwestycji oraz na arkuszu nr 7 mapy z projektem podziału nieruchomości, stanowiącym załącznik nr 22 do *decyzji Wojewody Opolskiego*.

Wobec powyższego, *inwestor* wniósł o korektę *decyzji Wojewody Opolskiego*.

Konsekwencją przedstawionego powyżej stanowiska i wyjaśnień *inwestora* są – dokonane na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* – zmiany, szczegółowo określone w punkcie I niniejszej decyzji.

Analizując *decyzję Wojewody Opolskiego* Minister Infrastruktury i Budownictwa stwierdził również nieprawidłowości w zakresie dotyczącym określenia terminu wydania nieruchomości i nadania zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Należy zauważyć, iż Wojewoda Opolski, po uwzględnieniu wniosku *inwestora*, na podstawie art. 25 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, nadał zaskarżonej decyzji rygor natychmiastowej

wykonalności, który w myśl ust. 2 zobowiązuje do wydania nieruchomości, o których mowa w art. 9 pkt 5 lit. a *specustawy przeciwpowodziowej*, w terminie 90 dni od dnia wydania decyzji oraz uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie i rozpoczęcia robót budowlanych w rozumieniu przepisów *ustawy Prawo budowlane*.

Wojewoda Opolski w pkt III zaskarżonej decyzji nadając decyzji rygor natychmiastowej wykonalności nie wskazał, iż wydanie nieruchomości ma nastąpić w terminie 90 dni od dnia wydania decyzji. Taki zapis nie spełnia zaś wymogów art. 25 *specustawy przeciwpowodziowej*.

Co więcej, analizując *decyzję Wojewody Opolskiego* pod kątem spełnienia warunku określonego w art. 24 *specustawy przeciwpowodziowej* Minister Infrastruktury i Budownictwa stwierdził, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji nieprawidłowo określa termin wydania nieruchomości objętych liniami rozgraniczającymi teren inwestycji. Użyte w art. 24 *specustawy przeciwpowodziowej* sformułowanie „decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji określa termin odpowiednio wydania nieruchomości albo wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń” oznacza, iż organ orzekający zobligowany jest do wskazania konkretnego terminu, o którym mowa w tym przepisie poprzez wskazanie liczby oznaczającej dzień wydania nieruchomości.

Z analizy zawartego w pkt IV *decyzji Wojewody Opolskiego* zapisu określającego termin wydania nieruchomości wynika, że nie wskazuje on konkretnego terminu wydania tych nieruchomości, a jedynie okres, w jakim nieruchomości mają zostać wydane, tj. „w terminie do 13 lutego 2017 r.”, co należy niewątpliwie uznać za określenie błędne, naruszające zasadę ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. Taki zapis w sposób oczywisty narusza postanowienia art. 24 *specustawy przeciwpowodziowej*.

Uzyskanie przez omawianą decyzję waloru ostateczności skutkuje ustaniem rygoru natychmiastowej wykonalności, wobec czego wykonanie tej decyzji wynika z faktu jej ostateczności, a nie przymiotu natychmiastowej wykonalności. Jakkolwiek wykonanie decyzji z rygorem natychmiastowej wykonalności i następnie uzyskanie przez decyzję waloru ostateczności nie cofa skutków faktycznych wykonania tej decyzji w czasie obowiązywania rygoru natychmiastowej wykonalności, to w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez *inwestora* w terminie 90 dni od dnia wydania decyzji, konieczne staje się rozstrzygnięcie w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości niezbędnych dla realizacji inwestycji. W przedmiotowej sprawie, w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez *inwestora* w terminie 90 dni od dnia wydania *decyzji Wojewody Opolskiego*, zastosowanie znajdzie termin określony w niniejszej decyzji zgodnie z art. 24 *specustawy przeciwpowodziowej*.

Wskazać również należy, iż ustawodawca pozostawił uznaniu organu orzekającego w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych określenie terminu, o którym mowa w art. 24 *specustawy przeciwpowodziowej*, inaczej niż ma to miejsce w przypadku analogicznego przepisu zawartego w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2031, ze zm.), zwanej dalej „*specustawą drogową*”, gdzie ustawodawca wskazał, iż termin wydania nieruchomości nie może być krótszy niż 120 dni do dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna.

Tym samym, w ocenie organu odwoławczego wyznaczony w niniejszej decyzji termin wydania nieruchomości na 30 dzień od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji stała się ostateczna, stanowi zarówno gwarancję ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, jak również jest zgodny z głównym celem *specustawy przeciwpowodziowej*, jakim jest sprawna realizacja inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych.

W związku z powyższym, Minister Infrastruktury i Budownictwa wprowadził do zaskarżonej decyzji zapisy prawidłowo określające termin wydania nieruchomości objętych zakresem tej decyzji i prawidłowo określające skutki wynikające z nadania rygoru natychmiastowej wykonalności zaskarżonej decyzji, co znalazło swoje potwierdzenie w pkt II niniejszej decyzji.

Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*. Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom

specustawy przeciwpowodziowej oraz że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w pkt I i II niniejszej decyzji.

Po przeanalizowaniu zarzutów podniesionych przez skarżące strony, Minister Infrastruktury i Budownictwa uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Rozpatrując odwołania Pani Katarzyny Dzierżanowskiej, Pani Stefanii Morciniec i Pana Waldemara Morcińca, Pana Łukasza Dzierżanowskiego i Pani Justyny Pałki, reprezentowanych przez adw. Grzegorza Stasikiewicza, Pana Józefa Kandziory, Pana Henryka Kainki, Pana Józefa Wittka, Pana Piotra Przybyły i Pana Bernarda Sałańczyka, w pierwszej kolejności wskazać należy, że zarówno wojewoda orzekający w sprawie jako organ pierwszej instancji, jak i Minister Infrastruktury i Budownictwa działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które będąc właściwe do wydania decyzji w przedmiocie pozwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, nie są jednocześnie uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy takiej inwestycji, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Ponadto, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 2 i 4 *specustawy przeciwpowodziowej*, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych decyduje o przebiegu inwestycji oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg inwestycji oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Organy mogą działać tylko w granicach tego wniosku nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *specustawy przeciwpowodziowej* (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 549/16, Lex nr 2090349).

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające teren inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych. Organ właściwy do wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Również orzecznictwo sądowoadministracyjne – zapadłe wprawdzie w odniesieniu do regulacji *specustawy drogowej*, ale aktualne w pełni w świetle rozwiązań przyjętych w *specustawie przeciwpowodziowej* – nie pozostawia co do ww. zagadnienia jakichkolwiek wątpliwości (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 lipca 2016 r., sygn. akt II OSK 1373/16, Lex nr 2118231, z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt II OSK 524/16, Lex nr 2083578, z dnia 1 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 2334/15, Lex nr 2066406, z dnia 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt II OSK 106/15, Lex nr 1775368, z dnia 24 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 3221/14, Lex nr 1772490, z dnia 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2621/12, Lex nr 1798570, z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14, Lex nr 1569073, z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, Lex nr 1367353, z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, Lex nr 746859, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, Lex nr 953051 oraz wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 2446/15, Lex nr 2071569, z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 585/15, Lex nr 1820086, z dnia 20 kwietnia 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 2887/14, Lex nr 1820065, z dnia 5 lutego 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1987/14, Lex nr 1730465, z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1001/14, Lex nr 1748276, z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 2753/13, Lex nr 1468403, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09, Lex nr 706736).

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 13 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, w sprawach dotyczących pozwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych nieuregulowanych w *specustawie przeciwpowodziowej* stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*, z wyłączeniem art. 28 ust. 2 tej ustawy. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzją o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany pozwolić na realizację inwestycji przeciwpowodziowej (stosownie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10, Lex nr 954404).

W tym miejscu zasadnym jest także przywołanie stanowiska Trybunału Konstytucyjnego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 października 2012 r., K 4/10 – dotyczącym przepisów *specustawy drogowej* – zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całych społeczności. Trybunał Konstytucyjny zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wyłączonej; po drugie, uproszczona procedura wywłaszczenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wywłaszczone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i – w następstwie jej wydania – wywłaszczonych. Przy założonym przebiegu drogi – z jednej strony, wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony – wypadnięcie choćby jednej z grup wywłaszczonych nieruchomości może unicestwić całą inwestycję. Należy ponadto mieć na uwadze, że wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej składa zarządca drogi.

W ocenie organu odwoławczego przedstawiony powyżej pogląd Trybunału Konstytucyjnego znajduje zastosowanie również w zakresie zasad realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych.

Wobec powyższego, pismami z dnia 4 stycznia 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.2, z dnia 17 stycznia 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.5, z dnia 27 lutego 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.6 oraz z dnia 14 marca 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.13, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się w sprawie zagadnień poruszonych przez skarżących w odwołaniach i uzupełniających je pismach.

Pismami z dnia 23 stycznia 2017 r., znak: MP-2200/293/2017/MZ, z dnia 9 marca 2017 r., znak: MP-2200/1081/2017/MZ oraz z dnia 17 marca 2017 r., znak: MP-2200/1283-1318/2017/MZ, *inwestor* odniósł się do zarzutów i żądań zgłoszonych przez skarżących wskazując, iż w jego ocenie nie zasługują one na uwzględnienie.

Stanowisko *inwestora* organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 *kpa*, przesłał skarżącym przy pismach z dnia 14 marca 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.14, DLI.III.6621.185.2016.PK.15, z dnia 15 marca 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.16 oraz z dnia 23 marca 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.18, zawiadamiając o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przeglądania akt sprawy.

W piśmie z dnia 17 marca 2017 r., Pan Józef Kandziora nawiązując do treści art. 49 *kpa* podniósł, że zwyczajowo sposób publicznego ogłoszenia we wsi Sławice obejmuje zamieszczenie obwieszczenia na tablicach ogłoszeń znajdujących się na skrzyżowaniu ul. Odrzańskiej i ul. Opolskiej, a także w okolicy sklepu „Euro” przy pętli autobusowej, natomiast obwieszczenia dotyczące przedmiotowego postępowania „w ww. miejscach nie ukazały się”, a „najbliższe ogłoszenie ukazało się w odległości ok. 2 km od miejsca zwyczajowo do tego przyjętego”. Zdaniem skarżącego oznacza to, że przedmiotowe postępowanie administracyjne zostało przeprowadzone nieprawidłowo, a zarzuty o braku prawidłowego

zawiadomienia są zasadne. Skarżący dodał, że w miejscowości Sławice było tylko jedno ogłoszenie dotyczące postępowania prowadzonego w sprawie wydania *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* dla realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia na skrzyżowaniu ul. Opolskiej i Ceglanej w pobliżu Salonu Samochodowego i zaznaczył, że nie jest to miejsce zwyczajowo przyjęte w miejscowości Sławice, „na tym skrzyżowaniu nigdy nie było i nie ma żadnej tablicy ogłoszeń”.

Skarżący wskazał również, że przedmiotowe przedsięwzięcie, wbrew twierdzeniom *inwestora*, nie stanowi przebudowy istniejącego polderu „Żelazna”, lecz jest to budowa nowego polderu. Pan Józef Kandziora zakwestionował również argumenty *inwestora* przemawiające za budową nowego rowu na działce o nr ew. 81 podtrzymując swoje stanowisko, że ww. działka jest najwyższą działką w tym terenie. Z kolei z twierdzenia *inwestora*, że „nie ingerowano w rów R1 przy projektowaniu łącznika”, wynika – według skarżącego – że „inwestor nie ma pojęcia o inwestycji, albo jest to celowe działanie”, bowiem zgodnie z projektem „łącznik, o którym mowa wchodzi w rów R1 na długości około 320 m”. W związku z tym skarżący w dalszym ciągu uważa budowę łącznika na działce o nr ew. 81 za niezasadną, zwłaszcza, że nie zgadza się on również ze stanowiskiem *inwestora*, zgodnie z którym nowy łącznik nie osuszy tej działki.

Skarżący poruszył ponadto kwestię przerwania drenów zlokalizowanych na jego działce oraz podważył prawdziwość argumentów *inwestora* dotyczących wycinki licznych drzew, istnienia ekosystemu starorzecza, siedliska bobra europejskiego, zaniżenia terenu, obszarów podmokłych, zabagnionych, które są cenne przyrodniczo, a także pozytywnego zaopiniowania inwestycji przez wszystkie instytucje oraz projektowania zbiorników małej retencji. Skarżący wskazał, przy tym, że oczekuje wskazania przez *inwestora*, na jakiej podstawie sformułował on twierdzenia dotyczące ww. kwestii.

W piśmie z dnia 16 marca 2017 r., Pan Henryk Kainka, Pan Józef Wittek oraz Pan Piotr Przybyła wskazali, że *inwestor*, mimo prób porozumienia z ich strony, nie bierze pod uwagę ich propozycji, bowiem pominął ich „w powiadomieniach o planowanej inwestycji, a ogłoszenia zostały rozwieszane w miejscach”, w których skarżący nie bywają. Skarżący podnieśli, że istniały dwa plany budowy wału zamykającego polder – pierwszy wzdłuż jednej działki oraz drugi przecinający 7 działek, który został przyjęty, a *inwestor* „dołożył szczególnych starań”, aby skarżący nie dowiedzieliśmy się o planach budowy wału przez ich działki. Skarżący zaznaczyli również, że nikt nie wystąpił o zgodę na wejście na ich nieruchomości, mimo że „robiono pomiary geologiczne i dzielono (...) działki nadając im nowe numery”. Skarżący podnieśli, że mimo zgody Pana Bernarda Salańczyka, by wał przebiegał po jego działce o nr ew. 677/61 – co zakładał jeden z proponowanych planów – nikt do tej propozycji skarżących się nie ustosunkował, mimo że ziemia na działce o nr ew. 677/61, jest taka sama, jak na pozostałych działkach.

Pan Henryk Kainka, Pan Józef Wittek oraz Pan Piotr Przybyła nadmienili, że wraz z rodzinami utrzymują się z uprawy ziemi, a podział ich działek „utrudni znacznie pracę podwyższy koszty produkcji obniży dochód rodziny” oraz zaznaczyli, że podpisali protokoły przekazania nieruchomości, bowiem poinformowano ich, że grunty zajmowane pod inwestycję, z mocy *specustawy przeciwpowodziowej* należą już do Skarbu Państwa, a jeśli podpiszą oni ww. protokoły, to otrzymają o 5% większe odszkodowanie.

W piśmie z dnia 20 marca 2017 r., Pani Katarzyna Dzierżanowska i Pan Łukasz Dzierżanowski, Pani Stefania Morciniec i Pan Waldemar Morciniec oraz Pani Justyna Pałka wskazali, że *inwestor* opisał przedmiotową inwestycję przeciwpowodziową jako przebudowę istniejących urządzeń wodnych oraz budowę nowych obiektów w celu zwiększenia pojemności polderu, co stanowi „sprytny zabieg redaktorski – niemal sześciokrotne zwiększenie objętości nie wynika bowiem z przebudowy istniejących urządzeń, a ze zwiększenia powierzchni istniejącego polderu o 207 ha”. Za „manipulację” skarżący uznają również stwierdzenie, że inwestycja ma zwiększać ich bezpieczeństwo, bo chociaż ryzyko pojawienia się wód powodziowych nieznacznie się zmniejsza, to jednak zostaną one zatrzymane i spiętrzone przez wały, które „zamkną” skarżących wewnątrz polderu, podczas gdy w stanie dotychczasowym wody powodziowe rozlewały się po dużym obszarze, przez co ich poziom nie był wysoki, a spowodowane szkody były umiarkowane.

Skarżący zaznaczyli ponadto, że dotychczasowe działania *inwestora* nie wskazują, by zamierzał on podjąć kroki prowadzące do wykupu nieruchomości znajdujących się na terenie polderu, o co skarżący apelują „od miesięcy”, a wręcz przeciwnie pokazują, że *inwestor* „jedynie gra na czas nie proponując żadnych konkretów”. Z tego powodu skarżący obawiają się, że deklaracje *inwestora*, że przystąpi on do

„działań zmierzających do sukcesywnego wykupu nieruchomości” dopiero w momencie przystąpienia do realizacji inwestycji, podczas gdy na etapie jej przygotowania nie zrobił nic w tym kierunku, „to jedynie czcze obietnice”. Skarżący podtrzymali swoje dotychczasowe stanowisko podkreślając, że przedmiotowa inwestycja „uderza” bezpośrednio w ich bezpieczeństwo, majątek i wolność przez „zlokalizowanie” ich nieruchomości w obrębie polderu, „drastyczny spadek” ich wartości i ograniczenie sposobu korzystania z ich działek.

W piśmie z dnia 30 marca 2017 r. Pan Bernard Salańczyk poinformował, że nie zgadza się, aby wał przebiegał wzdłuż jego działki o nr ew. 677/61. Skarżący podniósł ponadto, że nie jest prawdą, że właściciel działki o nr ew. 697/59 wyraził zgodę, aby wzdłuż tej działki wybudowano wał, gdyż „właściciel działki nie żyje”. Skarżący dodał, że to on użytkuje ww. działkę i prowadzi wobec niej „sprawę o zasiedzenie”.

Po uzyskaniu stanowisk *inwestora* oraz przeanalizowaniu zarzutów zawartych w odwołaniach oraz w pismach stanowiących ich uzupełnienie, Minister Infrastruktury i Budownictwa doszedł do przekonania, że realizacja przedmiotowej inwestycji zgodnie z projektem budowlanym zatwierdzonym *decyzją Wojewody Opolskiego* jest w niniejszej sprawie uzasadniona.

Odnosząc się do zasadniczego zarzutu Pani Katarzyny Dzierżanowskiej i Pana Łukasza Dzierżanowskiego, Pani Justyny Pałki, Pani Stefanii Morciniec oraz Pana Waldemara Morcińca dotyczącego tego, iż przedmiotowa inwestycja przeciwpowodziowa wpłynie negatywnie na poziom ich życia i bezpieczeństwo, bowiem nowobudowany odcinek wałów „zamknie [ich] wewnątrz Polderu”, podkreślić należy, iż wszelkie kwestie dotyczące oddziaływania inwestycji na środowisko i ludzi zostały przeanalizowane w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, prowadzonym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu i zakończonym *decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 9 *specustawy przeciwpowodziowej* w związku z art. 72 ust. 1 pkt 18 oraz art. 59 i nast. ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*”, inwestor ma obowiązek dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej *decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach*. W myśl zaś art. 86 *ustawy o udostępnianiu informacji i jego ochronie*, *decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach* wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 tej ustawy.

Należy stwierdzić, że to na etapie postępowania środowiskowego, zakończonego wydaniem *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, nastąpiła ocena oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji, i to właśnie w tym postępowaniu strony mogły wnosić uwagi, co do trasy projektowanej inwestycji. Należy pamiętać, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych i określone w niej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia są wiążące. Ewentualne uwagi i zastrzeżenia co do skutków środowiskowych realizacji przedmiotowej inwestycji strony mogły zgłaszać w toku ww. postępowania środowiskowego.

Z uzasadnienia *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* wynika, że stronom zapewniono czynny udział w każdym stadium trwania postępowania w sprawie wydania przedmiotowego rozstrzygnięcia środowiskowego i umożliwiono wypowiedzenie się co do zebranego materiału dowodowego. Uznać zatem należy, iż skarżący podczas postępowania w sprawie wydania *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* mieli możliwość wniesienia uwag, iż przedmiotowa inwestycja wpłynie negatywnie na poziom ich życia i bezpieczeństwo oraz zastrzeżeń dotyczących uciążliwości dla nich planowanej inwestycji przeciwpowodziowej.

Zauważyć należy, iż w uzasadnieniu *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* organ środowiskowy wprost stwierdził, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na stan środowiska, jak również na zdrowie i życie ludzi oraz tereny cenne przyrodniczo. Mając na uwadze zakres i charakter przedsięwzięcia Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Opolu odstąpił od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia. Ponadto, *inwestor* – jako podmiot posiadający fachową wiedzę – także potwierdził, iż przebudowa wału polderowego Opole oraz budowa nowego obwałowania polderowego Sławice-Żelazna (I/II klasa ważności) diametralnie poprawi

bezpieczeństwo zurbanizowanych terenów miasta Opola, terenów przemysłowych (strefa ekonomiczna) oraz obszaru miejscowości Sławice i Żelazna.

Minister Infrastruktury i Budownictwa nie jest organem właściwym do oceny zgodności z prawem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej oraz materiałów będących podstawą tego rozstrzygnięcia. Organy orzekające o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej nie są właściwe do oceny prawidłowości postępowania zakończonego wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Kompetencja w tym zakresie przysługuje organom wskazanym w *ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*. Zarówno Wojewoda Opolski, jak i Minister Infrastruktury i Budownictwa, związani są postanowieniami przedłożonej wraz z wnioskiem *inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*. Ani Wojewoda Opolski, ani Minister Infrastruktury i Budownictwa, nie mogą więc, jak to już zostało wyżej podniesione, dokonywać w niniejszym postępowaniu oceny legalności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, skoro jest to odrębny akt administracyjny podlegający odrębnemu zaskarżeniu.

Organ odwoławczy jest natomiast zobowiązany do oceny *decyzji Wojewody Opolskiego*, w tym zatwierdzonego tą decyzją projektu budowlanego, pod kątem zgodności z wymaganiami ochrony środowiska określonymi m.in. w *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*. Wynika to z treści art. 35 ust. 1 pkt 1 *ustawy Prawo budowlane*, który nakazuje organowi administracji architektoniczno-budowlanej badanie zgodności projektu budowlanego m.in. z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, o której mowa w art. 71 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*.

W niniejszej sprawie, po dokonaniu takiej kontroli, Minister Infrastruktury i Budownictwa nie dopatrył się żadnych uchybień w tym zakresie.

Z powyższych względów, poparcia w zgromadzonym materiale dowodowym nie znajduje stanowisko skarżących, iż „stwierdzenie, że inwestycja ma zwiększyć [ich] bezpieczeństwo jest również manipulacją”.

Za niezasadny należy uznać zarzut Pani Katarzyny Dzierżanowskiej i Pana Łukasza Dzierżanowskiego, Pani Justyny Pałki, Pani Stefanii Morciniec oraz Pana Waldemara Morcińca, że są oni „skłonni zgodzić się na (...) kontynuowanie” przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej, jedynie pod warunkiem wykupienia przez *inwestora* ich działek, na których mieszkają, gdyż nieruchomości te znajdują się „wewnątrz Polderu”.

Brak zgody skarżących na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, w kształcie zaproponowanym przez *inwestora* i ustalonym w *decyzji Wojewody Opolskiego*, nie stanowi o wadliwości tej decyzji. Przepisy obowiązującego prawa, w tym przepisy *specustawy przeciwpowodziowej*, nie uzależniają bowiem udzielenia *inwestorowi* pozwolenia na realizację inwestycji przeciwpowodziowej w określonej lokalizacji od wyrażenia na to zgody podmiotu będącego właścicielem bądź użytkownikiem wieczystym nieruchomości objętych inwestycją bądź nieruchomości sąsiednich.

Zgodnie z przepisami *specustawy przeciwpowodziowej*, przedsięwzięcie, jakim jest budowa budowli przeciwpowodziowych, może być realizowane wyłącznie ze wskazaniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych. W konsekwencji inwestor budowli przeciwpowodziowych nie może pozyskiwać więcej terenu pod realizację inwestycji niż ten, który jest niezbędny. Mając na uwadze stanowisko *inwestora*, wskazać należy, iż nie ma potrzeby obejmowania nieruchomości należących do skarżących linią rozgraniczającą teren inwestycji w części, a tym bardziej w całości, gdyż nie są one niezbędne dla realizacji przedmiotowej inwestycji i nie są na ich terenie przewidziane żadne prace budowlane.

Minister Infrastruktury i Budownictwa nie jest podmiotem, który kreuje kształt inwestycji i decyduje o konieczności przejęcia danej nieruchomości na cele budowlane. Niedopuszczalna jest również ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez *inwestora*, gdyż miałyby charakter pozaprawny. O lokalizacji inwestycji i rozwiązaniach technicznych decyduje *inwestor* (wnioskodawca), który wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze. W przypadku ustalonego już kształtu inwestycji, Minister Infrastruktury i Budownictwa nie może wypowiadać się co do nieruchomości nieobjętych zakresem przedmiotowej inwestycji. Tym bardziej Minister Infrastruktury

i Budownictwa nie może wypowiedać się w rozstrzygnięciu dotyczącym pozwolenia na realizację inwestycji przeciwpowodziowej w kwestii ewentualnego wykupu nieruchomości skarżących. Żądanie wykupu nieruchomości skarżących przez *inwestora* ma charakter roszczenia cywilnoprawnego i nie podlega rozpatrzeniu w toku niniejszego postępowania odwoławczego.

Jedynie na marginesie zauważyć należy, iż w ww. piśmie z dnia 9 marca 2017 r., znak: MP-2200/1081/2017/MZ, *inwestor* wskazał, iż w momencie przystąpienia do realizacji inwestycji planuje podjęcie działań zmierzających do sukcesywnego wykupu nieruchomości zabudowanych znajdujących się w czaszy polderu i w międzywalu. *Inwestor* wyjaśnił, iż w pierwszym etapie nastąpi zlecenie sporządzenia „planu przesiedleń” lub wykupu nieruchomości i plan ten ustali kolejność wykupu, a *inwestor* poczyni starania pozyskania odpowiednich środków na ten cel.

Za niezasadny należy uznać zarzut skarżących, iż w „budowane urządzenia w sposób zasadniczy” będą utrudniać dotychczasowe korzystanie z ich działek, gdyż projektowany wał przegrodzi drogę dojazdową i z tego powodu dojazd do ich posesji wydłuży się i stanie się bardzo trudny lub w ogóle niemożliwy.

Zawarty w art. 9 pkt 3 *specustawy przeciwpowodziowej* obowiązek uwzględnienia uzasadnionych (co trzeba tu podkreślić) interesów osób trzecich, należy interpretować w taki sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione. Tymczasem skarżący powołują się jedynie na interes subiektywny, upatrując go w utrudnieniu dojazdu do ich działek i pogorszeniu warunków korzystania z ich nieruchomości. Niewątpliwie jest to naruszenie ich interesu, jednak nie jest on na tyle uzasadniony aby zmienić przebieg inwestycji. Należy bowiem wziąć pod uwagę, że w tego typu inwestycjach priorytetowym jest z zasady interes publiczny, który również w niniejszej sprawie przeważa nad interesem skarżących, bowiem wynika z konieczności zwiększenia ochrony przeciwpowodziowej.

W ocenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa, żądania skarżących stanowią *de facto* próbę wykazania posiadania interesu faktycznego, który nie podlega ochronie prawnej na podstawie art. 9 pkt 3 *specustawy przeciwpowodziowej*. Tak sformułowany interes faktyczny skarżących jest analogiczny z interesem każdej innej osoby, na której funkcjonowanie w życiu codziennym będzie miała wpływ realizacja przedmiotowej inwestycji (kwestie utrudnienia, wydłużenia dojazdów osób zamieszkujących w pobliżu wałów przeciwpowodziowych). Uznanie przy tym, że ochronie przewidzianej w powołanym powyżej przepisie podlegać winien interes faktyczny osób trzecich, mogłoby prowadzić do paraliżu inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, nie zaś do zapewnienia poszanowania praw, które są zagrożone w związku z planowaną inwestycją. Nie zamyka to stronom prawa do dochodzenia ochrony naruszonych, w ich ocenie, dóbr, w postępowaniu przed sądami powszechnymi w drodze ewentualnych roszczeń cywilnoprawnych.

Niezależnie od powyższego, wskazać należy, iż *inwestor* w ww. piśmie z dnia 9 marca 2017 r. jednoznacznie wskazał, iż w miejscach gdzie wał krzyżuje się z drogami zaprojektowano przejazdy wałowe, których parametry są zgodne z obowiązującymi przepisami i warunkami technicznymi. Projekt budowlany przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych został pozytywnie zaopiniowany w zakresie dróg przez właściwe organy oraz przez Wojewódzkiego Komendanta Straży Pożarnej w Opolu w zakresie ochrony przeciwpożarowej. Wobec powyższego, *inwestor* – jako podmiot wyspecjalizowany w przedmiotowej dziedzinie – jednoznacznie wskazał, iż konstrukcja wału i przejazdów nie uniemożliwia jak i nie utrudnia komunikacji, jak również nie stwarza zagrożenia dla życia i zdrowia ludzkiego.

Ponadto, *inwestor* wyjaśnił, iż nie zmienił dotychczasowego sposobu dostępu nieruchomości skarżących do drogi publicznej.

Zauważyć przy tym należy, że pozwolenie na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy *specustawy przeciwpowodziowej* oraz innych aktów prawnych wydanych na podstawie i w wykonaniu przepisów tego prawa lub przepisów wydanych dla ochrony środowiska. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonej polityki planowania przestrzennego, wzajemnych relacji między planowanymi lub

realizowanymi inwestycjami. Nieuwzględnienie ich nie może jednak stanowić podstawy kwestionowania legalności pozwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych.

Odnosząc się do zarzutów Pani Katarzyny Dzierżanowskiej i Pana Łukasza Dzierżanowskiego, Pani Justyny Pałki, Pani Stefanii Morciniec oraz Pana Waldemara Morcińca, iż w wyniku przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej „radykalnie” spadnie wartość ich nieruchomości i uniemożliwiona zostanie ich sprzedaż, jak również podnoszonych przez skarżących okoliczności związanych z ubezpieczeniem ich działek od szkód związanych z powodzią i uniemożliwieniem prowadzenia działalności gospodarczej, a także zarzutu dotyczącego pozbawienia możliwości „wykonywania prawa własności w sposób określony w Kodeksie Cywilnym”, podkreślić trzeba wyraźnie, iż wskazane przez skarżących kwestie nie są przedmiotem rozważań organów administracji właściwych w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych.

W postępowaniu w sprawie wydania takiej decyzji zarówno wojewoda, jak i Minister Infrastruktury i Budownictwa, badają zgodność z prawem wniosku *inwestora*, nie zaś zagadnień dotyczących ewentualnych negatywnych następstw dla właścicieli nieruchomości sąsiadujących z terenem objętym decyzją o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych. Zauważyć przy tym należy, że z samej istoty przedsięwzięcia w zakresie budowy przeciwpowodziowych, wynika ingerencja w prawa przysługujące innym podmiotom w stosunku do nieruchomości objętych projektowaną inwestycją oraz wpływ na sposób wykorzystywania nieruchomości położonych w jej sąsiedztwie. Z omawianej ingerencji wynikać mogą z kolei inne utrudnienia dla podmiotów dotychczas wykorzystujących daną nieruchomość w określony sposób. Nie oznacza to jednak, że taka decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych jest wadliwa.

Wskazać przy tym należy, iż organ wydający decyzję dotyczącą pozwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych nie jest kompetentny do oceny przesłanek ekonomicznych oraz społecznych powstającej inwestycji, w jej kształcie określonym przez inwestora. Do organu administracji należy jedynie ocena wniosku inwestora pod względem jego zgodności z prawem powszechnie obowiązującym. Jeżeli, w wyniku realizacji ww. inwestycji, skarżący poniosą jakiegokolwiek szkody materialne, to będzie im przysługiwało roszczenie odszkodowawcze, dochodzone na zasadach ogólnych w postępowaniu cywilnym. Podkreślić także należy, że przedmiotem orzekania zarówno przez Wojewodę Opolskiego, jak i Ministra Infrastruktury i Budownictwa, nie jest prognozowanie wielkości ewentualnych strat w majątku skarżących, jako czynnika decydującego o wyborze przez *inwestora* konkretnych rozwiązań technicznych i w tym zakresie podnoszone przez skarżących zarzuty pozostają bez wpływu na kształt podjętego rozstrzygnięcia.

W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, w którym organy dokonują oceny, czy planowane przedsięwzięcie jest zgodne z prawem, okoliczności związane z zakupem działek przez skarżących, otrzymaniem przez nich prawa do ich zabudowy i brakiem wiedzy o projektowanej w sąsiedztwie inwestycji przeciwpowodziowej, nie stanowią przedmiotu badań. Okoliczności te nie mają zatem również wpływu na ocenę prawidłowości wydanego przez Wojewodę Opolskiego rozstrzygnięcia.

Na uwzględnienie nie zasługują podniesione przez Panią Katarzynę Dzierżanowską i Pana Łukasza Dzierżanowskiego, Panią Justynę Pałkę, Panią Stefanię Morciniec oraz Pana Waldemara Morcińca zastrzeżenia dotyczące braku wcześniejszego ustalenia granic przedmiotowej budowy przeciwpowodziowej, w szczególności nieuwzględnienia jej w pozwoleniach na budowę wydanych na rzecz skarżących oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Stosownie do treści art. 13 ust. 2 *specustawy przeciwpowodziowej*, w sprawach o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Jednym z podstawowych skutków wskazanego powyżej wyłączenia jest brak związania inwestora i organu wydającego decyzję o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, oraz studium uwarunkowań kierunków zagospodarowania terenu.

Jeżeli *inwestor* występuje z wnioskiem o wydanie pozwolenia w trybie *specustawy przeciwpowodziowej*, to organy właściwe w sprawie wydawania pozwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych nie dokonują oceny zamierzenia inwestycyjnego przez pryzmat przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778,

z późn. zm.), w tym nie ustalają, czy na danym terenie obowiązuje plan miejscowy i nie badają zgodności planowanej inwestycji przeciwpowodziowej z ustaleniami obowiązującego na danym terenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na uwzględnienie nie zasługują zarzuty Pani Katarzyny Dzierżanowskiej i Pana Łukasza Dzierżanowskiego, Pani Justyny Pałki, Pani Stefanii Morciniec oraz Pana Waldemara Morcińca dotyczące „wykluczenia z grona osób, które były informowane o postępach w realizacji inwestycji”, pominięcia ich na etapie konsultacji społecznych oraz udzielaniu im wymijających informacji przez urzędy „zajmujące się rzeczoną sprawą”.

Specustawa przeciwpowodziowa nie zobowiązuje inwestora do poprzedzenia wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej przeprowadzeniem konsultacji społecznych, które miałyby na celu ustalenie przebiegu projektowanej inwestycji z właścicielami bądź użytkownikami wieczystymi nieruchomości. Uzależnienie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej od uprzedniego przeprowadzenia konsultacji społecznych byłoby wprowadzeniem pozaustawowej przesłanki, co byłoby sprzeczne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa. Oznacza to, że strona nie może skutecznie domagać się od organu administracji publicznej przeprowadzenia takich konsultacji jak i zarzucać wadliwości decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej z powodu braku ich przeprowadzenia (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, dotyczący wprawdzie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, ale tezy w nim zawarte znajdują zastosowanie również w zakresie zasad realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych).

Dalej wskazać należy, iż możliwość udziału społeczeństwa została zapewniona w postępowaniu w sprawie wydania *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*. W art. 5 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, każdemu zagwarantowano prawo do uczestniczenia na warunkach określonych ustawą w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa. Bezspornym zatem jest, iż omawiana ustawa nakłada na organy obowiązek informowania społeczeństwa o toczącym się postępowaniu, a społeczeństwo jest uprawnione do wyrażania swoich komentarzy i opinii w szczególności zanim sprawa zostanie przez organ rozstrzygnięta. Katalog instrumentów prawnych gwarantujących społeczeństwu udział w postępowaniu dotyczącym oddziaływania projektowanej inwestycji na środowisko określa art. 33 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*.

Z uzasadnienia *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* – o czym była już mowa powyżej – wynika, iż stronom zapewniono czynny udział w każdym stadium trwania postępowania w sprawie wydania przedmiotowego rozstrzygnięcia środowiskowego.

Następnie zauważyć należy, iż *specustawa przeciwpowodziowa* ma na celu stworzenie warunków prawnych zapewniających sprawny przebieg realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych. Przejawem takiego uproszczenia i przyspieszenia procedur związanych z prowadzeniem postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowej jest konstrukcja przewidziana w art. 7 ust. 1 pkt 1–5 i art. 10 ust. 1 i 2 *specustawy przeciwpowodziowej*.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1–5 *specustawy przeciwpowodziowej* wojewoda zawiadamia o wszczęciu postępowania w sprawie o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji wnioskodawcę, właścicieli oraz użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Ponadto, zawiadomienie o wszczęciu postępowania podawane jest do publicznej wiadomości poprzez obwieszczenia w siedzibie organu orzekającego w pierwszej instancji oraz w urzędach gmin właściwych dla obszaru projektowanej inwestycji, przy czym wójt (burmistrz, prezydent miasta) niezwłocznie ogłasza o wszczęciu postępowania na stronach internetowych gminy. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych zawiera oznaczenie nieruchomości lub ich części, objętych wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji, według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

W myśl natomiast art. 10 ust. 1 i 2 *specustawy przeciwpowodziowej* decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej doręczana jest na piśmie jedynie wnioskodawcy. Pozostałe strony decyzji zawiadamiane są w drodze obwieszczeń w urzędzie organu orzekającego oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację inwestycji, a także na stronach internetowych tych gmin, jak również w prasie lokalnej. Dodatkowo, organ orzekający wysłał do właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wskazaną decyzją, pisemne zawiadomienie o wydaniu decyzji na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 10 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, zawiera informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji.

Regulacja dotycząca zawiadomienia stron o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowej wprowadza daleko idące odstępstwa od zasady oficjalności doręczeń i istotnie ogranicza stosowanie ogólnych zasad kodeksu postępowania administracyjnego w postaci zasady informowania (art. 9 *kpa*) i zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art. 10 § 1 *kpa*), a przewidziana forma zawiadamiania rodzi ryzyko, że nie wszyscy właściciele nieruchomości dowiedzą się o postępowaniu, którego rozstrzygnięcie będzie w stosunku do nich wywoływało określone konsekwencje. W celu przyspieszenia postępowania o wydanie pozwolenia na realizację inwestycji przeciwpowodziowej ustawodawca w istocie założył, że każdy, kto mógłby mieć potencjalnie interes prawny w takim postępowaniu (a zatem co do zasady – każdy), powinien na bieżąco monitorować co najmniej tablicę ogłoszeń i stronę internetową gminy (por. P. Antoniak, M. Cherka, w Antoniak P., Cherka M., Elżanowski F.M., Wąsowski K.A., Przygotowanie i realizacja inwestycji w zakresie dróg publicznych. Komentarz., WKP, 2012, dotyczący wprowadzenia decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, ale tezy w nim zawarte znajdują zastosowanie również w zakresie zasad realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, iż jedynie Pan Waldemar Morciniec i Pani Stefania Morciniec, jako właściciele działek objętych w części liniami rozgraniczającymi teren inwestycji otrzymali zawiadomienie Wojewody Opolskiego o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowej i o wydaniu *decyzji Wojewody Opolskiego* na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Natomiast Pani Katarzyna Dzierżanowska i Pan Łukasz Dzierżanowski oraz Pani Justyna Pałka jako „pozostałe strony” (właściciele działek sąsiadujących z inwestycją) zostali zawiadomieni o wszczęciu postępowania i wydaniu *decyzji Wojewody Opolskiego* w drodze stosownych obwieszczeń.

Podnieść należy, iż norma art. 7 ust. 1 pkt 4 i art. 10 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej* w zw. z art. 49 *kpa* ma na celu zapewnienie powzięcia informacji o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych i wydaniu samej decyzji inwestycyjnej przez jak najszerszy krąg zainteresowanych, jest prawnie skuteczna w stosunku do wszystkich stron postępowania. Obwieszczenie, o którym stanowią ww. przepisy art. 7 ust. 1 pkt 4 i w art. 10 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, ma ten skutek, że każdy zainteresowany, kto uważa się za stronę postępowania, może dowiedzieć się o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych i o wydaniu samej decyzji inwestycyjnej.

W świetle art. 49 *kpa* sam upływ czternastu dni, w ciągu których obwieszczenie było dostępne publicznie, oznacza, że czynność doręczenia uważa się za dokonaną ze skutkiem prawnym. Jest to rozwiązanie procesowe służące prowadzeniu postępowań administracyjnych, w których występuje duża liczba podmiotów. Ponadto z istoty tego unormowania wynika, że na skutek jego zastosowania mogą do postępowania zgłosić się wszystkie osoby, uważające iż taki interes posiadają. Bez znaczenia przy tym będzie to, czy osoby takie wzięły czynny udział w postępowaniu przed organem I instancji, czy też uwagi i zastrzeżenia do rozstrzygnięcia zgłosiły dopiero w toku postępowania przed organem II instancji, ponieważ domniemanie ich udziału w postępowaniu wynika z tego, że organ powiadamiał w formie ogłoszeń o podejmowanych w I instancji czynnościach.

Zatem w ocenie organu II instancji, Wojewoda Opolski prawidłowo poinformował skarżących, o wszczętym postępowaniu i o wydaniu *decyzji Wojewody Opolskiego*.

Za chybiony należy uznać zarzut Pani Katarzyny Dzierżanowskiej i Pana Łukasza Dzierżanowskiego, Pani Justyny Pałki, Pani Stefanii Morciniec oraz Pana Waldemara Morcińca, iż *decyzja Wojewody*

Opolskiego ograniczy sposób korzystania z tych nieruchomości, wprowadzając szereg nakazów i zakazów korzystania z nieruchomości ze względu na charakter i istotę polderu.

Wskazać bowiem należy, iż *decyzja Wojewody Opolskiego* nie przewiduje ani trwałego ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości skarżących (na podstawie art. 9 pkt 5 lit. b *specustawy przeciwpowodziowej*), ani ograniczeń w korzystaniu z tych nieruchomości (na podstawie art. 9 pkt 8 lit. f *specustawy przeciwpowodziowej*). Twierdzenia skarżących o powstaniu takich nakazów i zakazów korzystania z nieruchomości ze względu na charakter i istotę polderu, nie znajduje zatem odzwierciedlenia w zebranym materiale dowodowym.

Odnosząc się do zarzutu Pani Katarzyny Dzierżanowskiej i Pana Łukasza Dzierżanowskiego, Pani Justyny Pałki, Pani Stefanii Morciniec oraz Pana Waldemara Morcińca niewłaściwego opisanie przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej jako przebudowy istniejących urządzeń wodnych oraz budowy nowych obiektów, podczas gdy dochodzi do zwiększenia powierzchni polderu o 207 ha, wskazać należy, że o przebiegu inwestycji nie decyduje nazwa zamierzenia budowlanego, ale jej zasięg terytorialny określany za pomocą linii rozgraniczających teren inwestycji.

Wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych w sposób szczegółowy opisywał zakres robót budowlanych z uwzględnieniem definicji prawa budowlanego. Zakres tych robót realizowany jest pod ogólną nazwą inwestycji: „Przebudowa Polderu Żelazna”, obejmującej obiekty: Część A – Wał polderowy „Polder Żelazna”, Część B – Pompownia „Żelazna”. W związku z powyższym, użycie w nazwie przedmiotowej inwestycji pojęcia „przebudowa”, wbrew twierdzeniu skarżących, nie świadczy o nieprawidłowym określeniu zakresu robót przez organ I instancji w zaskarżonej decyzji. Zarówno we wniosku *inwestora*, jak i w *decyzji Wojewody Opolskiego* zostały bowiem szczegółowo wskazane czynności, jakie podejmie *inwestor* w celu realizacji przedmiotowej inwestycji.

Za bezzasadny uznać należy zarzut Pana Łukasza Dzierżanowskiego i Pani Justyny Pałki, reprezentowanych przez adw. Grzegorza Stasikiewicza, naruszenia art. 9 pkt 5 lit. b *specustawy przeciwpowodziowej*, poprzez brak oznaczenia ich działek, jako nieruchomości, wobec których *decyzja Wojewody Opolskiego* trwale ogranicza sposób korzystania.

Organ odwoławczy podziela stanowisko *inwestora* zawarte w ww. piśmie z dnia 17 marca 2017 r., znak: MP-2200/1283-1318/2017/MZ, że realizacja przedmiotowej inwestycji nie ograniczy w sposób trwały sposobu korzystania z działek o nr ew. 664/93 oraz 665/93, z obrębu 0015 Żelazna. Jak wyjaśnił *inwestor*, ww. nieruchomości znajdują się już obecnie na terenie zalewowym i to z tego powodu mają do nich zastosowanie przewidziane w przepisach prawa ograniczenia. Realizacja przedmiotowej inwestycji nie wpływa na zakres istniejących ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości skarżących, gdyż obszar działek skarżących w dalszym ciągu będzie pozostawał obszarem zalewowym.

Natomiast – jak wyjaśnił *inwestor* – realizacja przedmiotowej inwestycji istotnie ograniczy występowanie na tym terenie podtopień i powodzi. Wobec powyższego, wbrew twierdzeniu skarżących, nie doszło w niniejszej sprawie do naruszenia art. 9 pkt 5 lit. b *specustawy przeciwpowodziowej*.

W związku z powyższym na uwzględnienie nie zasługuje również zarzut Pan Łukasza Dzierżanowskiego i Pani Justyny Pałki, reprezentowanych przez adw. Grzegorza Stasikiewicza, dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 11 *specustawy przeciwpowodziowej*, poprzez niezawiadomienie ich o wszczęciu postępowania w sprawie o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, wskutek pominięcia nieruchomości należących do skarżących we wniosku *inwestora* o wydanie decyzji na realizację inwestycji jako nieruchomości, o których mowa w art. 9 pkt 5 lit. b *specustawy przeciwpowodziowej*.

Jak już to zostało wyjaśnione powyżej, indywidualne zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej wysłane jest do właścicieli oraz użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Mając na uwadze okoliczność, iż działki skarżących nie są objęte wnioskiem *inwestora*, w szczególności nie stanowią nieruchomości, o których nowa w art. 9 pkt 5 lit. b *specustawy przeciwpowodziowej*, Wojewoda Opolski nie był zobligowany do wysłania im indywidualnego zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej.

W konsekwencji skarżący, podobnie jak wszystkie inne potencjalne strony postępowania, zawiadomieni zostali o wszczęciu postępowania i wydaniu *decyzji Wojewody Opolskiego* w drodze publicznego ogłoszenia.

Tym samym nie sposób również uznać, że naruszony został art. 10 § 1 *kpa*, poprzez niezapewnienie skarżącym czynnego udziału w postępowaniu oraz uniemożliwienie im wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Niezależnie od powyższego, zauważyć należy, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądownoadministracyjnym zarzut naruszenia przepisu art. 10 § 1 *kpa* może odnieść skutek wówczas, gdy stawiająca go strona wykaże, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło jej dokonanie konkretnych czynności procesowych. Warunkiem *sine qua non* uchylenia decyzji z powodu naruszenia przepisów postępowania jest bowiem wykazanie, że takie naruszenie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Na stronie stawiającej zarzut spoczywa więc ciężar wykazania istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania, a wynikiem sprawy (vide: uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 kwietnia 2005 r., sygn. akt FPS 6/04, ONSAiWSA 2005, z. 4, poz. 66, wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 lutego 2011 r., sygn. akt I OSK 575/10, Lex nr 1070853 i z dnia 27 marca 2015 r., sygn. akt I OSK 1767/13, Lex nr 1773573).

W sytuacji przedstawienia organom administracji publicznej zarzutu dotyczącego naruszenia art. 10 *kpa*, koniecznym jest ustalenie, jakiej konkretnie czynności procesowej nie mogła strona dokonać, jakiego dowodu w sprawie nie mogła przedstawić i jaki wpływ na wynik sprawy mogło mieć tak stwierdzone uchybienie. Dopiero wykazanie, że naruszenie przez organ administracji publicznej zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, uniemożliwiło stronie podjęcie konkretnie wskazanej czynności procesowej (najczęściej w sferze postępowania dowodowego), a także wykazanie, że uchybienie to miało istotny wpływ na wynik sprawy, daje podstawy do przyjęcia, że doszło do naruszenia art. 10 *kpa* (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 września 2009 r., sygn. akt II OSK 1320/08, Lex nr 597196).

Skarżący, poza twierdzeniem, iż pozbawiono ich możliwości brania czynnego udziału w postępowaniu i wyłożeniem znaczenia tej zasady, nie wskazali konkretnie, jakich czynności nie mogli dokonać i nie wykazali, że miało to istotny wpływ na wynik sprawy. Ponadto, wskazać należy, iż również na etapie postępowania odwoławczego skarżący nie złożyli żadnych wniosków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy.

W konsekwencji należy uznać, że bezpodstawny jest też zarzut Pana Łukasza Dzierżanowskiego i Pani Justyny Palki, reprezentowanych przez adw. Grzegorza Stasikiewicza, dotyczący naruszenia art. 7 i art. 77 *kpa*, polegającego na zaniechaniu obowiązku dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy i wyczerpującego zebrania i wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego koniecznego do jej załatwienia.

Naczelną zasadą postępowania administracyjnego jest zasada prawdy obiektywnej wyrażona w art. 7 *kpa*. Z zasady powyższej wynika, że organy administracji publicznej prowadzące postępowanie mają obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w taki sposób, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością, a zwłaszcza mają obowiązek dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnej sprawy na podstawie analizy całego materiału dowodowego i swoje stanowisko wyrazić w uzasadnieniu podjętej decyzji (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 października 2001 r., sygn. akt I SA 1110/01, Lex 75516). Z kolei przepis art. 77 § 1 *kpa* nakłada na organy administracji publicznej obowiązek zgromadzenia całego materiału dowodowego koniecznego do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Z powołanej normy prawnej wynika między innymi, że organ administracji jest zobowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy.

W ocenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa, organ I instancji spełnił ww. wymagania. Rozstrzygnięcie zawarte w *decyzji Wojewody Opolskiego* ma swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu, a uzasadnienie w zebranych materiałach dowodowych. Wojewoda Opolski prowadząc omawiane postępowanie należycie wypełnił dyspozycję art. 77 § 1 *kpa*. Analizy materiału dowodowego organ I instancji dokonał zgodnie z art. 80 *kpa* i wynik tej analizy, łącznie z oceną zebranych dowodów, przedstawił w uzasadnieniu decyzji kończącej postępowanie administracyjne.

Co więcej Wojewoda Opolski, jak i Minister Infrastruktury i Budownictwa związani są postanowieniami przedłożonej, wraz z wnioskiem *inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* i nie mają kompetencji do oceniania materiałów będących podstawą tego rozstrzygnięcia. Kompetencja w tym zakresie przysługuje wyłącznie organom wskazanym w *ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*. Dokonanie natomiast w postępowaniu o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej oceny zarzutów podnoszonych przez skarżących w postępowaniu zakończonym *decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*, oznaczałoby wkroczenie w zakres kompetencji innych organów, a w konsekwencji naruszenia zasady praworządności.

Za niezasadny należy uznać zarzut Pana Łukasza Dzierżanowskiego i Pani Justyny Pałki, reprezentowanych przez adw. Grzegorza Stasikiewicza, dotyczący naruszenia art. 25 *specustawy przeciwpowodziowej*, poprzez nadanie zaskarżonej *decyzji Wojewody Opolskiego* rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, rygor natychmiastowej wykonalności uzasadniony musi być interesem społecznym i gospodarczym. Literalna wykładnia przepisu art. 25 *specustawy przeciwpowodziowej* wskazuje przede wszystkim, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji jest obligatoryjne, jeżeli tylko inwestor złoży wniosek uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Brak określenia w tym przepisie rodzaju i natężenia tego interesu wskazuje, że chodzi tu o jakikolwiek interes społeczny lub gospodarczy, co odróżnia instytucję uregulowaną w art. 25 ww. ustawy od regulacji dotyczącej nadawania decyzjom administracyjnym rygoru natychmiastowej wykonalności, zawartej w art. 108 *kpa*, gdzie nadanie decyzji rygoru możliwe jest ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Z uwagi na swoiste uregulowanie kwestii nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, zawarte w art. 25 *specustawy przeciwpowodziowej*, należy stwierdzić, że art. 108 § 1 *kpa*, stanowiący ogólną regulację dopuszczalności nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, w sprawach o pozwolenie na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych nie znajdzie zastosowania. Wyłączenie to jest uzasadnione celem, którego osiągnięciu służą przesłanki nadania rygoru natychmiastowej wykonalności, określone w art. 25 *specustawy przeciwpowodziowej*, tj. uzasadniony interes społeczny lub gospodarczy. Ocena czy taki interes ma miejsce została pozostawiona organowi wydającemu decyzję, przy czym *specustawa przeciwpowodziowa* nie wprowadza żadnych szczególnych kryteriów oceny takiego interesu. Konsekwencją takiego uregulowania musi być przyjęcie poglądu, że organ wydający decyzję o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych ma szerokie możliwości korzystania z tej instytucji, a warunkiem legalności jej zastosowania jest wskazanie okoliczności, które uprawdopodobniają istnienie interesu społecznego lub gospodarczego.

W niniejszej sprawie, zarówno w ocenie organu I jak i II instancji uzasadnienie przedstawione przez *inwestora* przemawiało za nadaniem zaskarżonej *decyzji Wojewody Opolskiego* takiego rygoru. Zdaniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, Wojewoda Opolski działał w granicach przyznanych mu uprawnień i uprawnień tych nie nadużył.

Wskazać należy, iż organ I instancji w zaskarżonej decyzji uzasadnił przyczyny uwzględnienia wniosku o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności, uznając za przekonującą argumentację opartą na uzasadnionym interesie społecznym i gospodarczym, przedstawioną przez *inwestora*. Jak wskazał bowiem *inwestor* planowana inwestycja ma kluczowe znaczenie dla ochrony przeciwpowodziowej terenów mieszkalnych, rolniczych oraz zabudowanych infrastrukturą drogową. *Inwestor* wskazał również, iż planowana inwestycja zapewni ochronę zdrowia, życia i mienia ludzkiego oraz gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami. Ponadto *inwestor* wskazał także, iż ze względu na strategiczne znaczenie, przedmiotowa inwestycja planowana jest do finansowania ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Opolskiego na lata 2014-2020.

Tak opisany i zakładany cel realizowanej inwestycji może być uznany za interes społeczny i gospodarczy, a to przy pozostawieniu organom dużego marginesu władzy dyskrecyjnej pozwala przyjąć, że w tym zakresie Wojewoda Opolski nie naruszył granic uznania przy orzekaniu o natychmiastowej wykonalności decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych. Dla przedstawionej oceny nie bez znaczenia jest także szczególnie

charakter *specustawy przeciwpowodziowej*, na podstawie której wydawana jest decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych.

Wniosek Pana Łukasza Dzierżanowskiego i Pani Justyny Pałki, reprezentowanych przez adw. Grzegorza Stasikiewicza, o wstrzymanie natychmiastowej wykonalności *decyzji Wojewody Opolskiego*, został rozpatrzony w odrębnym postanowieniu Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 27 lutego 2017 r., znak: DLI.III.6621.185.2016.PK.9, odmawiającym wstrzymania natychmiastowego wykonania *decyzji Wojewody Opolskiego*.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez Pana Józefa Kandziorę organ odwoławczy stwierdził, co następuje.

Brak zgody Pana Józefa Kandziory na budowę nowego odcinka rowu na jego działce o nr ew. 81, z obrębem 0118 Zakrzów, nie stanowi o wadliwości zaskarżonej *decyzji Wojewody Opolskiego*, gdyż przepisy obowiązującego prawa, w tym przepisy *specustawy przeciwpowodziowej*, nie uzależniają udzielenia *inwestorowi* pozwolenia na realizację inwestycji przeciwpowodziowej na danej nieruchomości od wyrażenia na to zgody przez podmiot będący właścicielem bądź użytkownikiem wieczystym tejże nieruchomości.

W ocenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa, *inwestor* zamierzający zrealizować przedmiotową inwestycję przeciwpowodziową, przy projektowaniu jej przebiegu, uwzględnił optymalny jej przebieg. Nie wydaje się możliwe zaprojektowanie budowy przeciwpowodziowych o takim przebiegu przez nieruchomości niestanowiące własności publicznej, który nie wzbudzałby sprzeciwu przynajmniej części właścicieli tych nieruchomości. Sprzeciw taki wydaje się być oczywiście naturalnym odruchem ochrony sposobu wykonywania własności nieruchomości przez jej dotychczasowego właściciela, jednakże rozwój urbanizacyjny skutkuje zwiększającym się ograniczaniem indywidualnych praw właścicielskich na rzecz konieczności rozwoju infrastruktury o publicznej lub społecznej użyteczności w ramach społecznej funkcji prawa własności. W takich okolicznościach inwestor zawsze będzie narażony na wywołanie lokalnego konfliktu społecznego, ponieważ to on samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych, a następnie techniczno-wykonawczych inwestycji mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Organ administracji publicznej właściwy w sprawach pozwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych nie jest zobowiązany do badania alternatywnych wariantów przeprowadzenia inwestycji liniowej w sytuacji, gdyby np. właściciele nieruchomości zgłosili sprzeciw wobec lokalizacji przedsięwzięcia zaproponowanej przez inwestora. Gospodarzem projektu jest tylko inwestor, zaś organ wydający decyzję w oparciu o przedłożony projekt nie jest uprawniony do ingerowania w jego założenia, w tym w przebieg inwestycji liniowej. Organ nie może dokonywać, jakichkolwiek zmian np. w zakresie lokalizacji, przebiegu oraz planowanych parametrów technicznych konkretnej inwestycji. To bowiem inwestor dokonuje wyboru najkorzystniejszych w jego ocenie rozwiązań odnoszących się do planowanego przez niego przedsięwzięcia przeciwpowodziowego.

Zdaniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, przyjęcie stanowiska skarżącego, jakoby organ orzekający w sprawie pozwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych posiadał uprawnienia w zakresie badania alternatywnych wariantów przeprowadzenia inwestycji liniowej oraz badania indywidualnych skutków ingerencji w prawo własności z punktu widzenia swobody jego wykonywania względem pozostawionych części podzielonych działek, doprowadziłoby do paraliżu inwestycyjnego. Powyższe spowodowałoby bowiem konieczność zamawiania przez organ administracji, przed wydaniem rozstrzygnięcia, wielu ekspertyz specjalistycznych z różnych dziedzin, w tym np. z zakresu projektowania inwestycji liniowych, bezpieczeństwa przeciwpowodziowego, itd. Przypomnieć zaś należy, iż wolą ustawodawcy ustanawiającego szczególne reguły dotyczące inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych było przyspieszenie procesu inwestycyjnego.

Powyższe potwierdza orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego i Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przywołane w uzasadnieniu niniejszej decyzji.

Minister Infrastruktury i Budownictwa stoi na stanowisku, iż organ administracji publicznej ma obowiązek badania zasadności zakresu przejęcia części nieruchomości skarżącego pod inwestycję. Po uzyskaniu stanowiska *inwestora* Minister Infrastruktury i Budownictwa doszedł do przekonania, że budowa nowego odcinka rowu na działce skarżącego jest w niniejszej sprawie uzasadniona.

Organ odwoławczy podziela bowiem argumentację przedstawioną przez *inwestora*, iż trasa projektowanego odcinka rowu łączącego rzekę Ryjec z Kanałem Półwieś jest optymalna, bo znacznie ograniczona została ilość działek do podziału. *Inwestor* wyjaśnił, iż przy wyznaczaniu trasy kierowano się zasadą minimalizacji ingerencji w istniejące stosunki własnościowe. Ponadto, *inwestor* wskazał, iż trasa projektowanego odcinka rowu łączącego rzekę Ryjec z Kanałem Półwieś ułatwia późniejszą konserwację rowu przez Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Opolu i ogranicza ingerencję w środowisko przyrodnicze.

Inwestor – jako podmiot posiadający fachową wiedzę – wskazał, iż projektowany rów łączący rzekę Ryjec z kanałem Półwieś został zaprojektowany zgodnie ze sztuką budowlaną i zasadami wiedzy technicznej. Zadaniem rowu jest przejście wód rzeki Ryjec, które w okresach podwyższonych stanów w rzece Odrze nie mogłyby swobodnie (grawitacyjnie) odpływać do rzeki Odry przez służę wałową i skierowanie ich w tym okresie na przepompownię „Żelazna”. Maksymalna głębokość rowu wyniesie 2,30 m (km 0+355). *Inwestor* wyjaśnił, iż projektowany rów nie osuszy okolicznych działek ponieważ poziom wody utrzymywany jest przez przepust wałowy zlokalizowany z lewej strony przepompowni „Żelazna”, którego rzędna dna wynosi 147,00 m n.p.m. Rzędne projektowanego odcinka rowu na działce skarżącego o nr ew. 81 są o około 20 cm wyższe w stosunku do rzędnych dna istniejącego rowu R-1, który dotychczas odwadniał ten teren.

Dodatkowo *inwestor* wskazał, iż istniejący rów R-1 pozostanie bez zmian i nadal będzie pełnić swoją funkcję. Ewentualnie przerwane dreny zostaną podłączone do projektowanego odcinka rowu, a zatem istniejący drenaż gruntów rolniczych nadal będzie prawidłowo funkcjonował. W miejscach skrzyżowania projektowanego odcinka rowu z drogami gminnymi zaprojektowano przepusty rurowe długości 6,0 m, które zapewnią komunikację pomiędzy wszystkimi działkami. *Inwestor* wyjaśnił również, iż poprowadzenie rowu po trasie wskazanej przez skarżącego wiązałoby się z koniecznością odmulenia starorzecza i wycinką licznych drzew i krzewów, a tym samym naruszeniem ekosystemu starorzecza. Co więcej, *inwestor* wskazał, iż podczas wizji terenowej stwierdzono występowania na terenie starorzecza siedliska bobra europejskiego *Castor fiber*, który jest pod ochroną.

Odnosząc się zaś do zarzutu Pana Józefa Kandziory, iż „budowa nowego rowu w zaplanowanym położeniu spowoduje znaczne utrudnienia w uprawach, podwyższy znacznie koszty produkcji”, podkreślić trzeba wyraźnie, co zresztą zostało już wyjaśnione w niniejszej decyzji przy odpowiedzi na zarzuty Pani Katarzyny Dzierżanowskiej i Pana Łukasza Dzierżanowskiego, Pani Justyny Pałki, Pani Stefanii Morciniec oraz Pana Waldemara Morcińca, iż wskazane przez skarżącego kwestie nie są przedmiotem rozważań organów administracji właściwych w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych.

Przedmiotem orzekania zarówno przez Wojewodę Opolskiego, jak i Ministra Infrastruktury i Budownictwa, nie jest również prognozowanie wielkości ewentualnych strat w majątku skarżącego, jako czynnika decydującego o wyborze przez *inwestora* konkretnych rozwiązań technicznych i w tym zakresie podnoszone przez skarżącego zarzuty pozostają bez wpływu na kształt podjętego rozstrzygnięcia.

Jednocześnie wyjaśnić należy, iż ustawodawca w ww. art. 23 ust. 2 *specustawy przeciwpowodziowej* zabezpieczył interesy właścicieli nieruchomości, które jedynie w części niezbędne są do realizacji inwestycji, a pozostałe części nieruchomości na skutek podziału nie nadają się do prawidłowego wykorzystywania na dotychczasowe cele. Stosownie bowiem do treści ww. art. 23 ust. 2 *specustawy przeciwpowodziowej*, jeżeli pod inwestycję przejęta jest część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, inwestor jest obowiązany do nabycia, na wniosek właściciela albo użytkownika wieczystego nieruchomości, w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego tej części nieruchomości.

Taki wniosek nie jest rozpatrywany w trybie postępowania administracyjnego, gdyż nie jest to sprawa administracyjna w rozumieniu *kpa*. Takie żądanie właściciela nie jest prostą kontynuacją postępowania wyłączeniowego, czy też nowym postępowaniem administracyjnym w tym przedmiocie. Jest to roszczenie cywilnoprawne, którego w razie sporu strona może dochodzić przed sądem powszechnym (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2011 r., sygn. akt I OSK 1932/10, Lex nr 1149273, wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 września 2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 935/14, Lex nr 1554066, z dnia 5 czerwca 2012 r. sygn. akt VII SA/Wa 716/12, Lex nr 1275973, z dnia 29 marca 2012 r., sygn. akt I SA/Wa 2289/11, Lex nr 1137354, z dnia

4 czerwca 2007 r., sygn. akt I SA/Wa 137/07, Lex nr 351339, postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 14 lutego 2012 r., sygn. akt II SAB/Rz 84/11, Lex nr 1109516).

Powyższe orzecznictwo zapadło wprawdzie w odniesieniu do regulacji *specustawy drogowej*, ale aktualne jest w pełni w świetle rozwiązań przyjętych w *specustawie przeciwpowodziowej*.

Konstrukcja zastosowana w art. 23 ust. 2 *specustawy przeciwpowodziowej*, w oparciu o który *inwestor* podejmuje czynności zmierzające do nabywania gruntów pod inwestycje przeciwpowodziowe i samodzielnie decyduje o tym, czy dana nieruchomość spełnia kryteria wskazane w powołanym przepisie stanowi zatem roszczenie cywilnoprawne, którego zasadność może ocenić jedynie sąd powszechny. Organ administracji publicznej nie prowadzi w tego typu sprawach postępowania administracyjnego i nie orzeka w formie decyzji administracyjnej

Organem właściwym do rozpoznania wniosku o wykup nieruchomości spełniającej przesłanki wskazane w art. 23 ust. 2 *specustawy przeciwpowodziowej* (a więc stanowiącej część pozostałą po dokonanych podziale nieruchomości, która nie nadaje się do wykorzystania zgodnego z dotychczasowym przeznaczeniem) jest w niniejszej sprawie Marszałek Województwa Opolskiego działający w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa.

Odnosząc się stwierdzenia skarżącego, iż projektowany rów na jego działce nie będzie właściwie spełniał swojej funkcji, gdyż działka ta jest najwyżej położoną działką w terenie, jak również odnosząc się do propozycji skarżącego dotyczącej zaniechania budowy nowego rowu i przejęcia jego funkcji przez istniejący rów R-1, na którym zlokalizowane są dwa zbiorniki wodne, które – zdaniem skarżącego – należy pogłębić i przystosować jako zbiornik małej retencji, wyraźnie należy zaznaczyć, o czym zresztą także już była mowa w niniejszej decyzji, że niedopuszczalna jest ocena racjonalności, czy słuszności koncepcji przedstawionej przez *inwestora* przez organ orzekający o pozwoleniu na realizację inwestycji w trybie *specustawy przeciwpowodziowej*, bowiem miałyby ona charakter pozaprawny. To *inwestor*, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 lipca 2013 r. sygn. akt II OSK 762/13, Lex nr 1367353, na gruncie przepisów *specustawy drogowej*, ale adekwatne również w sprawach postępowań prowadzonych w trybie *specustawy przeciwpowodziowej*).

Niezależnie od powyższego, *inwestor* szczegółowo wyjaśnił, iż zamierzeniem inwestycyjnym było doprowadzenie wód rzeki Ryjec do przepompowni „Żelazna” i ich „przerzut” do rzeki Odry. *Inwestor* wskazał, iż projektowany polder wytwarza retencję i spłaszcza falę powodziową. Projektowanie zbiorników małej retencji w polderze, który też niejako retencjonuje wodę byłoby rozwiązaniem błędnym. Ponadto, według *inwestora* teren wskazany przez Pana Józefa Kandziorę do ewentualnego zaprojektowania zbiorników retencyjnych stanowią zniżenia terenowe, obszary podmokłe i zabagnione, które są cenne przyrodniczo i wykonując prace hydrotechniczne związane z budową zbiorników retencyjnych naruszony zostałby lokalny ekosystem starorzecza. *Inwestor* wskazał, iż przy projektowaniu rowu łączącego rzekę Ryjec z kanałem Półwieś kierowano się zasadą zrównoważonego rozwoju.

Na marginesie należy zwrócić uwagę na sprzeczność twierdzeń skarżącego, który z jednej strony wskazuje, że wybudowanie nowego rowu osuszy tereny z nim sąsiadujące, a z drugiej podnosi, że tereny te na skutek przerwania drenów będą regularnie podtapiane. Jak wyjaśnił natomiast *inwestor* w ww. piśmie z dnia 23 stycznia 2017 r., znak: MP-2200/293/2017/MZ, realizacja inwestycji nie osuszy okolicznych działek, ponieważ poziom wody utrzymywany jest przez przepust wałowy zlokalizowany z lewej strony przepompowni „Żelazna”, a rzędne dna nowego rowu będą o ok. 20 cm wyższe niż przeciętne rzędne dna rowu obecnie odwadniającego ten teren. *Inwestor* poinformował również, że w razie ewentualnego przerwania drenów zostaną one podłączone do projektowanego rowu, a w konsekwencji istniejący drenaż będzie nadal funkcjonował prawidłowo.

Odnosząc się do wniosku Pana Józefa Kandziory o przeniesienie planowanego przepustu drogowego na stanowiące jego własność działki o nr ew. 80 i 79, wskazać należy, że to *inwestor* wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne, a w ww. piśmie z dnia 23 stycznia 2017 r., znak: MP-2200/293/2017/MZ, wyjaśnił on, że zaprojektowanie przepustu drogowego na działce o nr ew. 68, pomiędzy działkami o nr ew. 80 i 81, wynika z przyjęcia rozwiązania, zgodnie z którym nowy rów

łączący rzekę Ryjec z kanałem Półwieś przebiegał będzie po najkrótszej trasie w celu szybkiego doprowadzania wód do przepompowni „Żelazna”. Jak to wyżej wyjaśniono, organy orzekające w przedmiotowej sprawie nie są władne do oceniania racjonalności, czy słuszności koncepcji przedstawionej przez *inwestora*.

Jednocześnie wyraźnie wskazać należy, iż za kształt przedmiotowej inwestycji i poszczególne rozwiązania projektowe odpowiada *inwestor*, a nie Miejska Spółka Wodna w Opolu, która – jak wskazał skarżący – popiera przedstawione przez niego rozwiązania. Ponadto, zauważyć należy, iż przepisy *specustawy przeciwpowodziowej* nie wymagają uzyskania opinii ww. instytucji.

Odnosnie zastrzeżeń Pana Józefa Kandziory, dotyczących *de facto* sposobu informowania o planowanej inwestycji, podkreślić należy, że organ I instancji dopełnił wszelkich wymogów *specustawy przeciwpowodziowej* w tym zakresie, w tym doręczył skarżącemu zawiadomienie o wszczęciu przedmiotowego postępowania, o czym świadczy zwrotne potwierdzenia odbioru zawarte w aktach sprawy. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego ma umożliwić stronom realizację uprawnień procesowych określonych przepisami *kpa* przez podejmowanie przez nie czynności procesowych mających wpływ na ustalenie stanu faktycznego i prawnego sprawy administracyjnej. Uzyskanie przez stronę informacji o wszczęciu postępowania administracyjnego w określonej sprawie umożliwia stronie podjęcie stosownych działań w danej sprawie i pozwala na zadbanie o należytą ochronę własnych interesów prawnych.

Również obwieszczenia o wszczęciu postępowania dokonane zostały zgodnie z wymogami art. 7 ust. 1 pkt 4 i 5 *specustawy przeciwpowodziowej*. W świetle ww. przepisów nie było wymagane dokonanie takiego obwieszczenia na tablicach ogłoszeń wsi Sławice, znajdujących się na skrzyżowaniu ul. Odrzańskiej i ul. Opolskiej, a także w okolicy sklepu „Euro” przy pętli autobusowej, czego oczekiwałby skarżący.

Z akt sprawy zakończonej wydaniem *decyzji Wojewody Opolskiego* wynika, iż skarżący wniósł zastrzeżenia do przedmiotowej inwestycji, które organ pierwszej instancji przesłał *inwestorowi* w celu zajęcia stanowiska, a ten ustosunkował się do zagadnień poruszonych przez skarżącego. W uzasadnieniu kontrolowanej decyzji organ I instancji, mając na względzie opinię przedstawioną przez *inwestora*, ustosunkował się do zarzutów i wniosków Pana Józefa Kandziory, wskazując, iż nie zasługują one na uwzględnienie.

Jak podkreśla się w orzecznictwie sądownoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 29 kwietnia 2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, Lex nr 549458).

Jednocześnie należy zauważyć, że zarzuty skarżącego dotyczące tego, iż „obwieszczenie o planowanej dla mieszkańców wsi Sławice inwestycji były umieszczone w absurdalnych miejscach tj. drzewa na ul. Nizinnej i Ceglanej słupy elektryczne koło sklepu MAKRO”, nie dotyczą postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem *decyzji Wojewody Opolskiego*, a tylko postępowania zakończonego wydaniem *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*.

Minister Infrastruktury i Budownictwa nie jest natomiast władny do ustalania, czy prawidłowo dokonane zostały obwieszczenia, wymagane przepisami *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, bowiem kompetencje w tym zakresie należą wyłącznie do organów właściwych do wydania takiej decyzji lub jej wzruszenia w trybie nadzwyczajnym.

Również ocena kwestionowanych przez skarżącego działań związanych z tworzeniem planów przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej na etapach poprzedzających wystąpienie przez *inwestora* z wnioskiem o wydanie decyzji w trybie przepisów *specustawy przeciwpowodziowej*, zwłaszcza w zakresie obietnic składanych właścicielom nieruchomości położonych w obszarze inwestycji, na które

powołuje się obecnie skarżący, nie leży w gestii organu odwoławczego rozstrzygającego w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty Pana Józefa Kandziory skierowane w stosunku do przedstawicieli Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Opolu dotyczące niewywiązywania się z wcześniej przyjętych ustaleń odnośnie przebiegu prac projektowych dotyczących przedmiotowej inwestycji stanowią roszczenia o charakterze cywilnoprawnym, które mogą być dochodzone w postępowaniu przed sądami powszechnymi. Zatem kwestie ustaleń skarżącego z przedstawicielami Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Opolu nie mogą oddziaływać na *decyzję Wojewody Opolskiego*, a kwestie sporne powinny być rozstrzygane na drodze sądowej, przed właściwym sądem powszechnym. Dodatkowo zauważyć należy, iż podnoszone przez skarżącego aspekty sprawy, jak koszty inwestycji, przyznanie środków publicznych na inwestycję oraz ich wydawanie, podlega stosownym kontrolom w innych postępowaniach niż przedmiotowe, w którym wydana została zaskarżona *decyzja Wojewody Opolskiego*.

Co zaś się tyczy zarzutów skarżącego, iż *inwestor* błędnie twierdzi, iż przedmiotowa inwestycja dotyczy przebudowy polderu, bowiem jego zdaniem planowana inwestycja dotyczy budowy nowego polderu, zauważyć należy, co zostało już wyjaśnione w niniejszej decyzji przy odpowiedzi na tożsamy zarzut Pani Katarzyny Dzierżanowskiej i Pana Łukasza Dzierżanowskiego, Pani Justyny Pałki, Pani Stefanii Morciniec oraz Pana Waldemara Morcińca, iż o zakresie inwestycji decyduje nie nazwa zamierzenia budowlanego, ale jej rzeczywisty zasięg terytorialny określany za pomocą linii rozgraniczających teren inwestycji.

W związku z powyższym, użycie w nazwie przedmiotowej inwestycji pojęcia „przebudowa”, wbrew twierdzeniu skarżącego, nie świadczy o nieprawidłowym określeniu zakresu robót przez organ I instancji w zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez Pana Henryka Kainkę, Pana Józefa Wittka, Pana Piotra Przybyłę i Pana Bernarda Salańczyka organ odwoławczy stwierdził, co następuje.

Brak zgody skarżących na budowę nowego odcinka wału zamykającego polder „Żelazna” na ich działkach, nie stanowi o wadliwości zaskarżonej *decyzji Wojewody Opolskiego*, gdyż – jak już to zostało wyjaśnione przy odpowiedzi na tożsamy zarzut Pana Józefa Kandziory – przepisy obowiązującego prawa, w tym przepisy *specustawy przeciwpowodziowej*, nie uzależniają udzielenia *inwestorowi* pozwolenia na realizację inwestycji przeciwpowodziowej na danych nieruchomościach od wyrażenia na to zgody przez właścicieli bądź użytkowników wieczystych tych nieruchomości.

Po uzyskaniu stanowiska *inwestora* Minister Infrastruktury i Budownictwa uznał za zasadny sposób zajęcia terenu działek skarżących pod inwestycję określony we wniosku *inwestora*, a następnie w zaskarżonej *decyzji Wojewody Opolskiego*.

W ocenie organu odwoławczego, przedłożony do zatwierdzenia projekt budowlany nie przewiduje rozwiązań, które wprowadzają nadmierną ingerencję w prawo własności skarżących. Tym samym nie było podstaw do nadzwyczajnej ingerencji organu w przebieg projektowanej inwestycji i do kwestionowania zakresu ograniczanej własności skarżących. W przypadku realizacji celów publicznych niemal zawsze dochodzi do nieuchronnej kolizji interesu publicznego i interesów indywidualnych. Co do zasady, w tego rodzaju sytuacji prymat przyznany zostaje interesowi publicznemu, chyba że zakres planowanej ingerencji w prawo podmiotowe doprowadziłby do naruszenia jego istoty (art. 64 ust. 3 Konstytucji RP), co w niniejszej sprawie nie ma miejsca.

Minister Infrastruktury i Budownictwa podziela stanowisko *inwestora*, iż zajęcie części działek skarżących jest niezbędne do budowy nowego odcinka wału polderowego „Polder Żelazna”, którego zaprojektowana trasa jest optymalna z technicznego punktu widzenia.

Jak szczegółowo wyjaśnił *inwestor*, przy projektowaniu kierowano się rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 20 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2017 r. Nr 86, poz. 579) i m.in.: warunkami wynikającymi z badań geologiczno-inżynierskich (budową geologiczną), rzeźbą terenu, odpowiednim podłożem do posadowienia budowli (odpornym na przebicia hydrauliczne, które prowadzą do przerwania wału). *Inwestor* wskazał również, iż nowy odcinek wału polderowego „Polder Żelazna” został

poprowadzony od śluzy na rzece Ryjec (rejon ul. Warszawskiej) do połączenia z projektowanym wałem „Sławice-Żelazna” biegnącym wzdłuż ul. Polnej. Przy wyborze trasy tego odcinka wału kierowano się topografią terenu jak również warunkami gruntowo-wodnymi występującymi w podłożu.

Inwestor wyjaśnił również, iż w miejscu projektowanego wału w podłożu występują grunty niespoiste tj. piaski, które to grunty bardzo dobrze nadają się do posadowienia budowli ziemnych, takich jak wały przeciwpowodziowe. Projektowany odcinek wału przecina granice działek, jednakże w celu zachowania komunikacji i dostępu do gruntów rolnych wzdłuż wału po obu stronach zaprojektowano ciągi komunikacyjne o szerokości 5,0 m o nawierzchni z zagęszczonego żwiru. Ciągi komunikacyjne połączone są z przejazdem wałowym w ciągu ul. Warszawskiej w rejonie śluzy na rzece Ryjec. Ponadto, *inwestor* wskazał, iż również odpływ wody zostanie zachowany na dotychczasowym poziomie, gdyż woda z polderu odpływać będzie do rzeki Ryjec i do kanału Ulgi Ryjca, a dalej poprzez projektowaną śluzę do rzeki Odry.

Jak wskazał *inwestor*, ewentualne lokalne zastoiska wody w miejscach wskazywanych przez skarżących wynikają z faktu, iż kiedyś w miejscach tych przebiegał rów melioracji szczegółowych, który został przez rolników zaorany i zlikwidowany celem powiększenia areалу działek (zgodnie z relacjami rolników podczas spotkania w Wojewódzkim Zarządzie Melioracji i Urządzeń Wodnych w Opolu). *Inwestor* wskazał, iż rów jako urządzenie wodne został zlikwidowany bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego, a uzyskanie takowego jest prawnie wymagane przez właściciela urządzenia. Jednakże – jak wyjaśnił *inwestor* – na etapie wykonawstwa, na wniosek właściciela nieruchomości, istnieje możliwość wyrównania zanizeń terenowych ziemią urodzajną pozyskaną z terenu projektowanego wału.

Zatem – w ocenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa – ze zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności projektu architektonicznego wynika, że przebieg inwestycji przeciwpowodziowej w zakresie interesu prawnego skarżących został wytyczony optymalnie. Powyższe stanowisko znajduje uzasadnienie w przedstawionej powyżej argumentacji.

W świetle powyższego oraz stanowiska *inwestora* zawartego w ww. pismach z dnia 23 stycznia 2017 r., znak: MP-2200/293/2017/MZ oraz z dnia 9 marca 2017 r., znak: MP-2200/1081/2017/MZ, nie jest możliwe ustalenie przebiegu przedmiotowego wału zgodnie z oczekiwaniami Pana Henryka Kainki, Pana Józefa Wittka i Pana Piotra Przybyły, tj. wzdłuż działek o nr ew. 697/59 i 677/61, gdyż jak wskazali skarżący, właściciel tych działek wyraził na to zgodę.

Podkreślić należy, iż organ administracji publicznej – wbrew twierdzeniu wyrażonemu przez skarżących – nie jest zobowiązany do badania alternatywnych wariantów przeprowadzenia inwestycji liniowej w sytuacji, gdyby np. właściciele nieruchomości zgłosili sprzeciw wobec lokalizacji przedsięwzięcia zaproponowanej przez inwestora. Organom administracji publicznej orzekającym w przedmiocie pozwolenia na realizację inwestycji przeciwpowodziowej ustawodawca nie przyznał uprawnień do korygowania, zmiany lokalizacji inwestycji zaproponowanej przez inwestora. Zauważyć także należy, iż za przygotowanie kształtu omawianej inwestycji odpowiedzialna jest wykwalifikowana jednostka projektowa, która podczas opracowywania optymalnego projektu niniejszej inwestycji wzięła pod uwagę jej uwarunkowania społeczne, środowiskowe, ekonomiczne oraz techniczne. Zauważyć także należy, iż ustalenie przebiegu przedmiotowej inwestycji odbyło się na etapie postępowania o środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia i to właśnie w tym postępowaniu strony mogły wnosić uwagi, co do trasy projektowanej inwestycji. Należy pamiętać, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej i określone w niej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia są wiążące.

Realizacja inwestycji przeciwpowodziowych z reguły wiąże się z ograniczeniem, a często z odebraniem praw do nieruchomości. Zmiana przebiegu planowanej inwestycji mająca na celu polepszenie sytuacji jednych właścicieli następuje zawsze kosztem drugich. Ich interesy są najczęściej sprzeczne i trudne do pogodzenia. Zawarty w art. 9 pkt 3 *specustawy przeciwpowodziowej* obowiązek uwzględnienia uzasadnionych (co trzeba tu podkreślić) interesów osób trzecich, należy interpretować w taki sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione. Tymczasem skarżący powołują się jedynie na interes subiektywny, upatrując go w uszczupieniu ich praw własności i pogorszeniu warunków korzystania z ich nieruchomości. Niewątpliwie jest to naruszenie ich interesu, jednak nie jest on na tyle uzasadniony, aby tak zmienić przebieg projektowanego wału przeciwpowodziowego, aby omijał ich nieruchomości. Należy bowiem wziąć pod uwagę, że w tego typu inwestycjach priorytetowym jest z zasady interes publiczny,

który również w niniejszej sprawie przeważa nad interesem skarżących, bowiem wynika z konieczności zwiększenia bezpieczeństwa przeciwpowodziowego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 września 2014 r., sygn. akt II OSK 1730/14, Lex nr 1664490, zapadły co prawda na gruncie przepisów *specustawy drogowej*, ale tezy w nim zawarte mają również zastosowanie w sprawach postępowań prowadzonych w trybie *specustawy przeciwpowodziowej*).

Na marginesie zauważyć również należy, że w ww. piśmie z dnia 30 marca 2017 r. Pan Bernard Salańczyk wskazał, iż nie jest prawdą, aby właściciel działki o nr ew. 697/59 wyraził zgodę na budowę wału wzdłuż tej działki, gdyż właściciel tej działki nie żyje. Pan Bernard Salańczyk podniósł, iż ww. działkę o nr ew. 697/59 to on użytkuje, prowadzi sprawę o zasiedzenie tej nieruchomości i nie zgada się na budowę wału wzdłuż tej działki i działki o nr ew. 677/61, a zgoda taka była głównym argumentem skarżących przemawiającym za wnioskowaną przez nich zmianą lokalizacji wału.

Odnosząc się do stanowiska Pana Henryka Kainki, Pana Józefa Wittka, Pana Piotra Przybyły i Pana Bernarda Salańczyka dotyczącego tego, że zaprojektowany wał przetnie ich pola w taki sposób, iż na pozostałych przy nich działkach uprawa roli stanie się uciążliwa lub w ogóle niemożliwa, wskazać należy, że stosownie do treści ww. art. 23 ust. 2 *specustawy przeciwpowodziowej*, jeżeli pod inwestycję została przejęta część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, to strony może zwrócić się w oddzielnym wniosku do *inwestora* o nabycie tej pozostałej części nieruchomości.

Powyższe stwierdzenie skarżących dotyczy zatem w istocie kwestii badania zasadności wykupu pozostałej po podziale części nieruchomości (tzw. „resztówki”), co przewidziane jest w ww. art. 23 ust. 2 *specustawy przeciwpowodziowej*. Kwestia dotycząca nabywania pozostałej po podziale części nieruchomości nie może być przedmiotem badania przez organ orzekający w sprawie pozwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, bowiem jest to kwestia cywilnoprawna, o czym była już zresztą mowa w niniejszej decyzji. Zatem ustawodawca w ww. art. 23 ust. 2 *specustawy przeciwpowodziowej* zabezpieczył interesy właścicieli nieruchomości, które jedynie w części niezbędne są do realizacji inwestycji, a pozostałe części nieruchomości na skutek podziału nie nadają się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele. Powyższe dowodzi, iż pomimo pozbawienia własności nieruchomości, dochodzi do wyrównania strat i szkód związanych z prowadzonym postępowaniem.

Odnosnie zastrzeżeń Pana Henryka Kainki, Pana Józefa Wittka, Pana Piotra Przybyły i Pana Bernarda Salańczyka dotyczących sposobu informowania o planowanej inwestycji oraz stwierdzenia skarżących, iż „obwieszczenie o planowanej dla mieszkańców wsi Żelazna inwestycji były umieszczone w absurdalnych miejscach”, Minister Infrastruktury i Budownictwa podtrzymuje argumentację zawartą w niniejszej decyzji zaprezentowaną przy rozpatrywaniu tożsamyh zarzutów podniesionych przez Pana Józefa Kandzioreę.

Z akt sprawy zakończonej wydaniem *decyzji Wojewody Opolskiego* wynika, iż skarżący wnieśli zastrzeżenia do przedmiotowej inwestycji, które organ pierwszej instancji przesłał *inwestorowi* w celu zajęcia stanowiska, a ten ustosunkował się do zagadnień poruszonych przez skarżących. W uzasadnieniu kontrolowanej decyzji organ I instancji, mając na względzie opinię przedstawioną przez *inwestora*, ustosunkował się do zarzutów i wniosków skarżących, wskazując, iż nie zastępują one na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe, Wojewoda Opolski wydając zaskarżone rozstrzygnięcie, w myśl art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 *kpa* ocenił i rozważył argumenty przedstawione przez skarżących. Również ocena kwestionowanych przez skarżących działań związanych z tworzeniem planów przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej na etapach poprzedzających wystąpienie przez *inwestora* z wnioskiem o wydanie decyzji w trybie przepisów *specustawy przeciwpowodziowej*, zwłaszcza w zakresie obietnic składanych właścicielom nieruchomości położonych w obszarze inwestycji, na które powołują się obecnie skarżący, nie leży w gestii organu odwoławczego rozstrzygającego w niniejszym postępowaniu, co zostało szczegółowo wyjaśnione przy rozpatrywaniu tożsamyh zarzutów podniesionych przez Pana Józefa Kandzioreę.

Odnosząc się natomiast do podnoszonych przez Pana Józefa Kandzioreę, Pana Henryka Kainkę, Pana Józefa Wittka, Pana Piotra Przybyły, Pana Bernarda Salańczyka i Pana Marcina Labisza kwestii dotyczących wypłaty odszkodowania za ich grunty przejęte pod realizację przedmiotowej inwestycji

w zakresie budowli przeciwpowodziowych, w tym przyznania gruntów zamiennych, zauważyć należy, iż w decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych właściwy organ nie orzeka o odszkodowaniu za przejęte na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości lub ich części.

Nie oznacza to jednak, iż pozyskiwanie tych gruntów na cele inwestycyjne, określone *specustawą przeciwpowodziową*, odbędzie się z pokrzywdzeniem ich właścicieli. Zgodnie bowiem z art. 20 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu nieruchomości lub ich części, będących częścią inwestycji, niezbędnych do jej realizacji przysługuje odszkodowanie, w wysokości uzgodnionej między inwestorem, a dotychczasowym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji stała się ostateczna, nie dojdzie do uzgodnienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, wysokość odszkodowania ustala wojewoda w drodze decyzji (art. 20 ust. 2 *specustawy przeciwpowodziowej*). Kwestie związane z ustaleniem wysokości i wypłatą odszkodowań, mimo iż w pewnym stopniu są związane z decyzją o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, stanowią oddzielne byty, podlegające odrębnym trybom zaskarżenia.

Tak samo kwestia ewentualnej zamiany gruntów należących do skarżących nie może być rozstrzygana w decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, która pozwala jedynie na samą realizację inwestycji. Kwestie związane z procesem wykonania inwestycji, jej finansowaniem i wypłatą odszkodowań – tak jak to zostało wyjaśnione powyżej – stanowią odrębne sfery, których decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji w żaden sposób nie reguluje. Co za tym idzie, rzeczne kwestie nie mogą być przedmiotem decyzji organu odwoławczego orzekającego w sprawie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, którego rola jest ograniczona jedynie do zbadania czy decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych jest zgodna z prawem.

Minister Infrastruktury i Budownictwa nie posiada również kompetencji do rozstrzygania w przedmiocie „spraw zaległych” tj. przyznania odszkodowania „za wał i drogę”, które znajdują się na działce Pana Józefa Kandziory od roku 1945 i wniosku skarżącego o wyliczenie czynszu dzierżawnego, wraz z ustawowymi odsetkami, i wartością utraconego plonu na jego terenie zajęтым przez istniejący wał i drogę, stanowiącym działkę o nr ew. 86, z obrębów Zakrzów, przeliczenia i wypłaty czynszu dzierżawnego, wraz z odsetkami za będące własnością Pana Henryka Kainki grunty zajęte pod wały przeciwpowodziowe i drogę dojazdową, tj. działki o nr ew. 170, 11/3 i 21/3, z obrębów Zakrzów, oraz przeliczenia i wypłacenia Panu Marcinowi Labiszowi czynszu dzierżawnego, a także wypłacenia mu ustawowych odsetek oraz wartości utraconego plonu.

Ww. roszczenia mają bowiem charakter stricte cywilnoprawny i mogą być dochodzone tylko w postępowaniu cywilnoprawnym przed sądami powszechnymi. Również tylko na tej drodze Pan Henryk Kainka, Pan Józef Wittek oraz Pan Piotr Przybyła mogą dochodzić ewentualnych roszczeń wynikłych z wejścia, bez ich zgody, na należące do nich działki w celu wykonania pomiarów geologicznych.

W kontekście powyższych zarzutów, podkreślić także należy, iż celem *specustawy przeciwpowodziowej* nie jest regulacja stanów prawnych nieruchomości i regulacja tzw. „spraw zaległych”, lecz uproszczenie i przyspieszenie procedur związanych z przejmowaniem nieruchomości niezbędnych dla zrealizowania inwestycji i sprawny przebieg realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych.

Specustawa przeciwpowodziowa służy bowiem realizacji celu publicznego, jakim jest ochrona przeciwpowodziowa. Wprowadzenie odrębnego trybu administracyjnego w sprawie realizacji inwestycji przeciwpowodziowych służy realizacji celu publicznego w postaci poprawy bezpieczeństwa przeciwpowodziowego, a jednocześnie skutki z tym związane są rekompensowane w formie odszkodowania. Ustawodawca wyznacza też termin dla wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Powyższe dowodzi, iż pomimo pozbawienia własności nieruchomości, dochodzi do wyrównania strat i szkód związanych z prowadzonym postępowaniem. Zatem przy realizacji systemu budowli przeciwpowodziowych, służących poprawie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego nie dochodzi do naruszenia proporcji między interesem publicznym, a ingerencją w sferę praw i wolności, które na mocy *specustawy przeciwpowodziowej* są rekompensowane stosownym odszkodowaniem.

Takim celem publicznym jest z pewnością realizacja przedmiotowej inwestycji (przebiegającej przez nieruchomości stanowiące własność skarżących), która, jak wynika z akt sprawy, stanowi konieczną inwestycję celu publicznego.

Zauważyć należy, iż sprawy związane z wypłatą odszkodowania i przeliczeniem i wypłaceniem czynszu dzierżawnego, względnie zamiany jego działek na inne grunty rolne, a także wypłacenia ustawowych odsetek oraz wartości utraconego plonu, były jedynymi kwestiami podniesionymi w odwołaniu Pan Marcina Labisza.

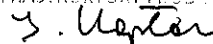
Podsumowując, organ odwoławczy uznał, że przebieg planowanej inwestycji przeciwpowodziowej został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił inwestor w załączonej do wniosku dokumentacji.

Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona decyzja Wojewody Opolskiego – poza częścią uchyloną niniejszą decyzją – nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniach oraz w uzupełniających je pismach nie zasługują na uwzględnienie, wobec czego orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.), przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Jarosław Kapłon

Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Otrzymują:

1. Wojewoda Opolski,
2. Pan Tadeusz Jarmuziewicz
Dyrektor Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Opolu
pełnomocnik Marszałka Województwa Opolskiego
działającego w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa
(4 egz. decyzji m.in. w celu wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych),
3. Pani Katarzyna Dzierżanowska,
4. Pani Stefania Morciniec,
5. Pan Waldemar Morciniec,
6. Adw. Grzegorz Stasikiewicz
pełnomocnik Pana Łukasza Dzierżanowskiego i Pani Justyny Pałki,
7. Pan Józef Kandziora,
8. Pan Henryk Kainka,
9. Pan Józef Wittek,
10. Pan Piotr Przybyła,
11. Pan Bernard Salańczyk,
12. Pan Marcin Labisz,
13. A/a.

Do wiadomości:

1. Prezydent Miasta Opola
– wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej,
2. Starosta Opolski
– wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej,
3. Sąd Rejonowy w Opolu
VI Wydział Ksiąg Wieczystych,
4. Opolski Urząd Wojewódzki w Opolu
Wydział Infrastruktury i Nieruchomości – Oddział Gospodarki Nieruchomościami
i Mienia Zabuzzańskiego,
5. Opolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Opolu,
6. Urząd Miasta Opola,
7. Urząd Gminy Dąbrowa.